

HUSET

- ett traumatiskt scenario

Sus Lundgren (f Henrikson) & Calle Sanglert

1. INLEDNING

Välkommen till scenariot "Huset", som är tänkt att spelas på GothCon XX. Det rör sig inte i något speciellt spelsystem och det bygger enbart på rollspel. Vårt syfte med scenariot är att skriva ett annorlunda äventyr där lösningen till stora delar står att finna i de enskilda karaktärernas komplexa förhållande till varandra. Grundtanken är att samtliga karaktärer egentligen är en och samma person, tagen ur olika perioder i livet. Dessa placeras i en imaginär rum-tid där de till en början tror att de alla är medlemmar i samma familj, och mycket av äventyret bygger på den gradvisa upptäckten att allt inte är riktigt så normalt som det borde vara och att de minnen och drömsyner (som fås som "handouts") karaktärerna upplever är saker som verkligen har hänt. Hela stämningen i scenariot förändras under speltidens gång från en positiv till en mörk och skrämmande anda.

Var inte rädd! Stora delar av den här buntan består av handouts; spelarnas exemplar plus dina egna! Scenariot i sig är bara 20-25 A5-sidor långt!

2. BAKGRUND

Scenariot tar sin början 1896 i Inverness, Skottland när Kultens (se 2.2) ledare Angus Macadams beordrar sin dotter Trisha att gifta sig med en viss Theodore Macfadden. Kul-ten har under århundraden verkat för att avla fram den perfekta människan — en inkarnation av Janus — ämnad att bli Kultens kraftfulla instrument. Det visar sig att Theodore (som själv är okunnig om detta faktum) har de genetiska egenskaper som krävs för att han tillsammans med Trisha **skulle** kunna avla fram en sådan människa. Hur som helst måste hans gener tas tillvara åt Kul-ten.

Sagt och gjort, Trisha och Theodore gifter sig under högtidliga former år 1898 och bosätter sig i det hus som tillhör Theodores släkt. Den 5/8 1899 föds tvillingarna Tommy (eg Thomas) och Timmy (eg Timothy).

Tvillingfödelsen glädjer Angus eftersom den är ett tecken på att det mödosamma avelsprojektet (mer än tvåtusen år...) äntligen är över och det står klart hur tvillingfödelsen skall användas. Angus' plan är att omsorgsfullt förbereda och binda tvillingarna till varandra. Timmy kommer sedan att offras för att ge Tommy en mäktig astral bundsförvant. De två kommer att formas till en, med en fot bland de levande och en fot bland de döda och inkarnationen av Janus kommer att bli porten mellan de livet och döden! Det enda kvarvarande hindret för att lyckas slutföra det omfattande avelsprojektet är tvillingarnas far Theodore — Angus fruktar att han kan komma att vända Trisha från Kul-ten.

Den unga familjen lever några lyckliga år i Theodores stora hus och för Trisha bleknar hennes tidigare liv till ett mörkt och obehagligt minne. I samband med pojkarnas sexårsdag 1905 företar familjen en resa till Skottland för att besöka barnens morfar. Trisha har i det längsta försökt undvika faderns inbjudan, men nu accepterar hon motvilligt, främst för att Theodore tycker att det vore hövligt av dem. Under en utflykt på pojkarnas födelsedag förolyckas (eller mördas?) pojkarnas far i en drunkningsolycka. Trisha väcks ur den idylliska drömtillvaron och efter begravningen flyttar hon och barnen till Angus hus långt ute på de skotska hedarna.

På sin tolvårsdag, den 5/8 1911, initieras tvillingarna i Kulten och får varsin halva av ett smycke (se punkt 2.3). De uppmanas att regelbundet meditera över det och försöka bli ett med det. Sex lugna år förflyter fram till 1917. Tvillingarna undervisas i delar av Kultens mysterier, men invigs inte i den fullständiga planen; Angus är rädd för att de då skulle vägra gå med på att en av dem ska offras för den andres skull. Dessutom drivs offerritualen av tvillingarnas starka emotionella energier, och dessa kan inte uppnå tillräcklig kraft om bröderna i förväg vet vad som skall hända.

Offerritualen börjar redan natten innan tvillingarnas artonårsdag 1917. Till en början tatueras de med hälften av Kultens symbol; bara ena halvan av tvillingparet, precis som de bara har en halva av smycket. Sedan återvänder de till sitt gemensamma sovrum. Under natten får de besök av en vacker okänd kvinna som tar deras oskuld; detta för att ytterligare förstärka banden mellan dem via ett och samma sköte. Efter samlaget drömer Tommy en märklig dröm (se punkt 2.1)

Nästa natt, vid midnatt den 5/8, dör den yngre av tvillingarna, Timothy, för sin moders hand till förmån för sin broder Thomas i en blodig månskensritual där även den främmande kvinnan medverkar.

Tommy tvingas beskåda denna ritual, men lyckas slita sig loss. Han gömmer sig i huset en kort stund och flyr sedan besinningslöst över de skotska hedarna under det att morfaderns hus står i lågor bakom honom. I vredesmod kastar han också ifrån sig sin smyckeshalva när han passerar domarringen — han gör det som en trotsig gest och för att bli fri, men detta är ett misstag ety alltför mycket av hans själ finns ingjuten i det.

En lång tid reser han sedan rastlöst och rotlöst omkring i Europa under namnet Tristan ("den sorgsne"). Han är livrädd för att Kulten skall få tag i honom och tvinga honom att följa deras onda syften. Han känner hela tiden hur hans smyckeshalva drar honom till sig, men han kämpar förtvivlat emot, ungefär som en missbrukare som kämpar mot sitt eget beroende. Som en följd av detta kan han ändå inte hålla sig borta från den ockulta världen utan plöjer igenom allehanda obskyra sällskap i jakt på en annan och bättre sanning. Bland dem blir han känd som en skicklig och insatt främling som inte litar på någon utan

ständigt vandrar från plats till plats. Ingen vet vad han heter, ingen vet var han bor, ingen vet vad han egentligen söker eller vill, ingen vet vilka som är hans vänner — allra minst han själv. Han jagas av dragningen till smycket, minnet av sin brors död, sin mors svek och sin egen roll i detta och beslutar sig till sist för att ta sitt eget liv, genom att skära upp sina pulsådror med skärorna från en krossad spegel år 1924. Självmodsförsöket misslyckas, och när han vaknar på sjukhuset minns han en märklig dröm (se punkt 2.1).

Han beslutar sig för att ge upp sin långa flykt; om han inte får dö bort från sina problem kan han lika gärna sluta kämpa emot och återvända till Kulten. I Skottland utnyttjar kultmedlemmarna hans svaghet och konvalescens till att forma honom efter sina egna syften. Han lever ett liv i lyx och överflöd så som det anstår en blivande gud och inser inte att han sakta men säkert håller på att drogas — både fysiskt och mentalt — tills han är helt i Kultens våld. Den 7/7 1936 drömmer han dock en märklig dröm (se punkt 2.1).

Nästa natt har tiden äntligen kommit för att genomföra den mäktiga ritual som krävs för att han skall återta förbindelsen med sin döde tvillingbror för att på så sätt fullborda planen och bli den nye Janus. Dock går något snett — vid återseendet av Timothy, som manifesterar sig under ritualen som en godtrogen 18-årig yngling, brister Thomas' koncentration och han minns ånyo broderns död, sin sorg och, framför allt, sitt hat mot modern som svikit dem båda så grymt.

Ritualen misslyckas och Thomas kollapsar. Efter några månaders minnesförlust; månader han aldrig mer kommer att minnas, finner han sig vara Theodora Macfadden, en medelålders kvinnlig sjuksköterska, bosatt i Inverness. Theodora lider av allehanda psykiska defekter — till att börja med minns hon absolut inget av sin tidigare tillvaro, men det vet hon inte ety hon inför sig själv har fantiserat ihop en trovärdig historia. Vidare hyser hon en fanatisk sexualskräck och har tidvisa minnesförluster; till exempel minns hon inte att hon gått på toaletten, rakat sig etc. Hennes psyke skyggar för allt i hennes liv som indikerar att hon inte skulle vara kvinna — hon minns det helt enkelt inte. Det finns inte. Punkt. Hon är helt fixerad vid att vara den perfekta modern personifierad; den goda, ömt vårdande, medlerskan, den icke-krävande-ständigt-givande, den ödmjukt tjänande. Den här fasaden är bara nära att rämna en enda gång, under sommaren 1933 när hon företar en resa till Loch Lomond och kommer till den plats där hennes far och namne Theodore Macfadden drunknade. Hon lyckas dock kämpa ned sammanbrottet, ser det som ett straff för sina synder och återvänder till sitt arbete i Inverness, där hon satsar allt på sitt liv som omtyckt sjuksköterska och de fattigas och hemlösas ängel, tills hon en natt — den 5/8 1952 — ligger på sin dödsbädd och drömmer en märklig dröm.

2.1 Drömmen - själva scenariot

Det är drömmen som är själva scenariot. Scenariots huvudpersoner är alla inkarnationer av den överlevande tvillingen, alltså Thomas. I drömmen finner de olika jagen sig vara i ett stort hus, långt ute på engelska landsbygden tillsammans ”med resten av familjen”. Denna består av fadern Thomas Sr, modern Theodora och deras gemensamma barn Tristan och Tommy samt Thomas’ son i ett tidigare äktenskap, Thomas Jr. Sommaren verkar till synes oändlig och de skall ha det så *trevligt* tillsammans, hela familjen. Som så många andra drömmar är den ologisk och luddig, tidvis surrealistisk men — det är ju bara en dröm! Eller kanske inte?

Vad som i själva verket har hänt är att Timothy har ingripit från sin existens utanför tid och rum. Han vet att Thomas inte får dö innan han har insett sanningen om sig själv och sitt liv, ty i sådana fall är de bägge dömda att aldrig finna ro. Således griper han in och samlar alla sin broders fem jag : 17-åringen Tommy (tagen natten före offerritualen), 25-åringen Tristan (tagen samma natt som självmordsförsöket), 37-åringen Thomas (tagen natten före Den Stora Ritualen), 54-åringen Theodora (tagen under sammanbrottet vid Loch Lomond) och till sist den 73-årige Thomas (som egentligen inte finns — han kan ses som summan av Thomas’ liv, eller som den Thomas borde ha blivit, men han har egentligen aldrig existerat). Jagan placeras i en drömdimension, nära de dystra sfärer där Timothy är dömd att irra omkring tills han får frid.

Jagen tror alla att de är en helt normal familj på besök på släktgodset. Huset de är i ser till en början ut som deras (tvillingarnas) barndomshem, alltså huset de bodde i tillsammans med sina föräldrar, men förvandlas under scenariots gång till morfaderns hus på de skotska hedarna (mer om detta i punkt 4.2). Syftet är att de av egen kraft skall inse att de är *samma person* och att de gemensamt måste ändra sitt och Timmys öde.

2.2 Kulten

Kultens verksamhet kan ses som ett stort avelsprojekt vars syfte var — och är — att utmynna i en inkarnation av guden Janus. Kulten i sig har naturligtvis uråldriga anor även om Romulus kraftigt präglade Kulten under 400-talet f. Kr. Han anses ha utvecklat och omformat Kulten... det antyds att Romulus egen tvilling, Remulus, fick uppleva de direkta konsekvenserna av detta. Vissa källor antyder att en konung vid namn Romulus(?) Remulus skall ha ansett sig själv vara jämbördig eller t o m överlägsen Jupiter själv.

Tvillingar har dock alltid varit en central del av Kultens plan, också innan Romulus med bror dök upp. Genom att offra en tvilling kan man nämligen förena deras själar för att på så sätt skapa en länk till den andra sidan. Den kvarvarande tvillingen får då enorma

krafter som med rätt träning och skolning kan formas till fantastiska egenskaper. Planen var på väg att lyckas någon gång omkring år noll men man tappade kontrollen, vilket på sätt och vis fick världsomvälvande konsekvenser, men inte riktigt på det sätt som man hade tänkt sig. Skam den som ger sig och vis av sina misstag beslutade man sig för att starta om på nytt. Blodslinjer korsades och så sakterliga började man åter se slutet på sina ansträngningar i Skottland vid det 19:e århundradets slut.

Vad man förväntade sig vet vi inte idag men kanske kan man ana sig till en del i det som finns att läsa om den romerske guden Janus. Janus hade två ansikten och var den viktigaste av de gudar som ansågs beskydda *hus* och hem, han stod även för det som varit och det som komma skulle. Enligt författaren James G. Frazer (i boken "Golden Bough") är Janus och Jupiter ursprungligen samma gud, men de kom senare att få olika betydelse. Sambandet mellan Jupiter och Janus understryks av Augustinus som skriver att "det som börjar med Janus slutar med Jupiter" i den legendariska "City of God".

Janus kom med tiden att bli portarnas och dörrarnas gud — de två huvudena gör det möjligt att vaka över bägge sidorna om porten samtidigt — och vaktar än idag ingången till det nya året i form av januari. Janus har även förklarats vara porten själv. Enligt Frazer finns det naturligtvis motsvarande, rentav identiska gudar i andra kulturer med uppgiften att vakta porten. Liksom Frazer pekar andra källor på paralleller i andra religioner bl.a. med Heimdal som vaktade Bifrost, regnbågsbron, vägen till Asgård. Det rör sig alltså om porten till den andra sidan!

Hemligheten med tvillingarna bevarades av Kultens prästerskap, men låg hela tiden öppen för allmän beskådan i guden Janus utseende. Det krävs någon med ett dubbelt medvetande (ansikten) för att kunna öppna porten; ett utökat medvetande är bra men räcker inte fullt ut. Genom det starka bandet mellan enäggstvillingar skulle det alltså vara möjligt att skapa en sådan mänsklig inkarnation av Janus. Tvillingar kom därför att bli symbolen för den invigde medan den tvåhövdade guden stod kvar som den officiella symbolen.

2.2.1 Thomas' roll i Kulten

I scenariot är det egentligen bara Sr som kommer att få fullständig information om Janus-Kulten under scenariots gång men det är osäkert om han kommer att förstå någonting. Tristan tror sig vara Kulten på spåret och Jr lever naturligtvis mitt uppe i den utan att veta om det.

Kulten har skapat en kraftfull dubbelpersona i och med att Timothy offrades till förmån för Thomas. De ser i själva verket inte Thomas som en individ, utan som två, fast i Thomas kropp. Det tål att påpekas ännu en gång att Thomas själv inte riktigt är medveten om detta; framförallt inte att han är sammanlänkad så starkt med sin bror. Det är något han bara känner till rent undermedvetet.

Och! Thomas/Timothy-personligheten kommer *inte* att leda några av de riter som Kulten använder sig av. Hans/deras funktion är att bli en länk mellan de levande och dödas världar som Kulten kan utnyttja för att ta över världsherraväldet, och därför görs Thomas nu till ett viljelöst medium med hjälp av god fysisk omvårdnad, otaliga mentala övningar och droger. Kulten räknar kallt med att Thomas kommer att få en del anpassningsproblem när han utsatts för den slutliga ritualen, det och är ett av skälen till att de redan nu håller på att vänja honom vid lugnande droger. Man utgår ifrån att Thomas kommer att ha två medbetandetillstånd. I det passiva tillståndet hålls han nere med lugnande medel och i det aktiva tillståndet låter man hans mentala fors flöda, kraftigt förstärkt av andra medel.

Om ritualen medför att Thomas medvetande verkligen får någon sorts kontakt med andra sidan är svårt att veta. Antingen kan man tänka sig att det verkligen händer och att Thomas då kommer att vandra omkring i någon sorts medvetandetillstånd mellan de levande och de dödas värld, full av röster och intryck som få andra levande kan förstå. Det är lika troligt att det inte händer någonting, men att den långa tiden med förberedelser för att bli ett med sin döde tvillingbror och Janus försätter honom i någon form av självsuggestion vilket torde vara tillräckligt för vem som helst för att denne skall höra röster! Kort sagt räknar alla med att han kommer att få en del störningar, för vare sig de tror att han blir Janus eller inte så kommer han tro det själv! Det är därför inte hållbart att ha honom i någon ledande position, och han får aldrig veta det bakomliggande syftet med sin gudadatillblivelse — världsmakt åt Kulten, med sin ledare Angus (Jadå, morfar lever än!) i spetsen. Vad ingen däremot räknar med är att Thomas kommer att drömma den där egendomliga drömmen kvällen före den stora ritualen...

2.3 Smycket

En central roll i scenariot spelas av det smycke som bröderna får vid sin första initiering i Kulten, alltså på sin tolvårsdag. Till en början får de varsin halva som symbol för sin tväenighet och sina roller som spegelbilder av varandra — men halvorna skall komma att smidas samman senare. De är exakt lika bortsett från att Timmys halva är lätt räfflad.

De uppmanas att dagligen meditera över sin halva och försöka gjuta in sin själ i den, vilket de också gör. När 'Tristan'-personligheten flyr från Kulten kastar han ifrån sig sin halva i vredesmod, och denna bevaras sedan av Kulten tillsammans med den döde Timmys halva. Tristan mår dåligt av detta eftersom hans styvfar Angus på så sätt har kontroll över en del av hans själ. Många år senare, när 'Thomas Jr'-personligheten har återvänt till Kulten får han tillbaka sin halva, och under Den Stora Ritualen smids de bägge halvorna av smycket till sist ihop för att förena de bägge brödernas själar och krafter, vilket också sker — dock till ingen nytta eftersom Thomas' psyke kollapsar. När han "återuppstår" som 'Theodora'-personligheten har han/hon smycket i sin ägo men vet inte vad det är eller vad det kan användas till men förvarar det i sitt smyckesskrin. Någon gång under scenariot kommer det att dyka upp på hennes nattduksbord (det är Timmy som har varit frammel!) eller någon annanstans där spelledaren finner det lämpligt.

Smycket är det enda som håller kvar Timmy i de astrala lagren, hårt bunden till sin bror, och han vet att om Thomas dör kommer de båda att fångas av smyckets kraft och för alltid irra omkring i dessa skuggdimensioner. Det enda sättet för dem att slippa loss är att smyckets båda halvor ånyo skiljs åt så att hela deras själar äntligen släpps fria. Om detta sker kommer Thomas/Theodora att dö en naturlig och "lycklig" död och alla blir glada och nöjda, ja inte Kulten förstås, men alla andra.

2.4 Timmy

I lyckoruset över att få vara den som avslutar det långa projektet har morfar, tillika kultledaren Angus förbisett ett litet problem. Tvillingarna är produkter av många olika mäktiga ätter med motstridiga egenskaper och mål. Härav följer att Timmy inte alls är en gåva från Kultens grundare Romulus utan en produkt av det kristna arvet; den goda tvillingen, offerlammet och som så många andra goda kristna söner måste han utså många orättvisa umbäranden innan han till sist får komma till ro. Således är han hela scenariots motor och drivkraft samt spelledarens hjälp i nöden. Han har lyckats med sitt stora uppdrag; att störa Den Stora Ritualen och hindra sin bror från att sammansmälta med honom själv till janusinkarnationen och har nu bara ett litet obetydligt uppdrag kvar; att sörja för sin och Tommys själsliga välfärd under resten av Evigheten. Således kommer Timmy att göra vad som helst för att få sin bror (rollpersonerna) att förstå vad det är som händer. Han visar sig enskilt för både Tommy, Tristan och Jr redan första dagen i drömmen, men det står spelledaren fritt att plocka fram honom igen om han behövs. Eftersom de alla befinner sig i en drömdimension är han inte heller något spöke, utan en "riktig" människa som man kan ta på, vars tårar är våta etc.

Som spelledare bör man beakta det faktum att tid och rum inte riktigt existerar för Timmy på samma sätt som för oss. Timmy befinner sig i ett tillstånd *bredvid* tid och rum. Man skulle kunna säga att han finns där från det att han offras tills det att Tommy dör och deras gemensamma öde har beseglats.

3. KARAKTÄRERNA I KORTHET

De personer karaktärerna tror sig vara när de vaknar upp i huset en solig sommarmorgon är alltså följande;

- Den sjuttonårige Tommy, ännu ung och oförstörd, en aningen naiv och blyg gosse som dyrkar sin mor.
- Den deprimerade tjugofemåringen Tristan som gör vad som helst för att skydda sin lillebror och få uppskattning av sin far och som skyr sin halvbror Thomas Jr som pesten.
- Trettiosjuåringen Thomas Jr som är våldsamt fixerad vid ordning och traditioner och dessutom är en välmenande besserwisser av rang.
- Den femtiofyraåriga ”modern” Theodora som gör allt för att medla och hålla alla på gott humör så att de kan bli som ”en riktigt lycklig familj”.
- Den sjuttiotreårige Thomas Sr som tror sig lida av minnesförlust, men som gör allt för att inte visa det. Det är *mycket viktigt* att spelarna inte får veta detta i förväg. Tanken är att Srs rollperson om möjligt skall formars utifrån de övriga rollpersonernas relationer till honom.

4. DRÖMMENS UPPBYGGNAD

För att komma till ytterligare klarhet med vad som egentligen händer när och hur har vi gjort en schematisk tidsplan (som man *inte* behöver följa slaviskt!!!) som återfinns som lös handout. Här kommer den skriftliga förklaringen.

4.1. Schematisk tidsplan

Scenariot utspelar sig enligt vår mening under två dagar och en mellanliggande natt och delas in tre faser. Faserna är endast tänkta att vara riktlinjer till hjälp för spelledaren. *Det finns inga skarpa gränser eller vattentäta skott mellan faserna. Det är inte helt otroligt att en eller flera rollpersoner kommer att inträda i andra fasen före de andra.*

Den första fasen (första dagen ungefär) fokuserar på lyckligt familjeliv, och den inleds med att spelarna sitter vid frukostbordet och äter frukost. Meningen är att spelarna skall bjudas tillfälle att prova sina roller och känna på varandra. Spelarna är inte medvetna om sitt gemensamma jag utan är helt övertygade om att de alla är en familj och att de har det trivsamt och idylliskt, nästan. Den inledande fasen genomsyras av somrig harmoni (nåja, det finns ju en hel del motsättningar mellan karaktärerna!) med mycket få tecken på att något är fel. Spelledarens uppgift är här att försöka befästa känslan av familjen-på-semester. Med stor sannolikhet kommer Theodora att föreslå en picknick i det fria.

Den andra fasen infaller mot slutet av den första dagen eller på natten. Den har definitivt inträtt under den andra dagen. Här ska du som spelledare slå små sprickor i rollpersonernas trygga tillvaro. Under den andra fasen kommer spelarna att få flertalet av sina minnesbilder (dvs en otrolig mängd handouts) som kommer att ge dem en aning om bakgrundshistorien samtidigt som drömmens utseende ändrar form. Huset förändras och kommer mer och mer att likna morfaderns hus, liksom skogen undan för undan kommer att förvandlas till skotsk hed med stencirkel (mer om detta i punkt 4.2 nedan). I det här skedet kommer rollpersonerna även att få möta tvillingbrodern Timmy. Målet med fasen är att spelarna skall förstå att det inte förhåller riktigt så som de tror; successivt skall de lära känna sina egentliga karaktärer och sina inbördes relationer till varandra.

Den tredje fasen infaller under den andra dagen. Spelarna skall mot slutet av speltiden ha en uppfattning om vad som har hänt och händer. Under slutfasen är det meningen att spelarna skall fatta ett beslut om vad de skall göra för att komma tillbaka till verkligheten och för att hjälpa Timmy. Om spelarna inte har lyckats tyda ledtrådarna i rätt riktning är det upp till dig som spelledare om du på något sätt vill tvinga spelarna till lösningen... i den mån det finns en lösning. (Observera att detta kan få allvarliga konsekvenser för spelledare som spelleder lag som exempelvis Köksmixer och andra lag i samma tradition då tvång av sådant slag allvarligt kan påverka spelledarens mentala hälsa!)

4.2 Huset

Huset är scenariots centrala scen. Det är tidlöst och skulle lika gärna kunna vara ett nutida hus utan bekvämligheter som telefon, bil etc, som ett fullt utrustat 1800-talshus, vilket är precis vad det är. Liksom den övriga drömmen bygger husets gestaltning helt på de olika rollpersonernas känslor och minnen. Det medför att den verklighet som spelarna upplever i drömmen kan komma att förändras under drömmens gång. I scenariots inledande skede präglas rollpersonernas känslor av lugn och trygghet. Huset kommer därför att vara inspirerat av faderns hus där Tommy och Timmy tillbringade sin barndoms somrar, men eftersom det här huset är skapat av minnen och känslor tenderar det att präglas av ytterligheter, något som bör understrykas av spelledaren.

Rollpersonerna förhåller sig även litet olika till sitt förflutna. Thomas Jr känner naturligtvis ett lätt förakt för den här patetiska kåken eftersom den representerar hans biologiska fader, medan Tristan däremot känner ett otroligt lugn och en känsla av trygghet som han inte har känt på många år. Tommy torde vara glad över att få vara tillbaka i huset där han har haft så roligt med sin bror, även om det är något som inte stämmer (dvs det att hans tvillingbror Timmy har ersatts av "storebrodern" Tristan). Theodora älskar naturligtvis huset och säger sig minnas alla somrar med sin man; de lekte ju här när de var barn! (Theodora-personligheten minns egentligen sin barndoms somrar med Timmy men har redigerat om dessa minnen till något mer passande.). För Thomas Sr är huset en stor gåta, men inledningsvis en behaglig sådan, full av vindlande minnen och diffusa korridorer.

En signifikant del av huset är vinden; den är stor och ljus och luftig eftersom den har många fönster och dörren står inbjudande öppen. I själva verket är den en metafor för karaktärernas undermedvetna; deras drömmar och planer, och den innehåller en massa intressanta saker; gamla kläder, källar, undanstuvade möbler, med mera. I en stor kista kan man hitta en trave barnkläder och några teckningar, bl a en på två hästar, signerad "Tommy" och "Timmy" (denna finns som handout). I ett hörn ligger en blå boll, fortfarande med luften kvar. Alla karaktärerna trivs på vinden, i synnerhet Theodora, som ju nyss har drömt att hon föder en dotter där (se karaktärsbeskrivningen!).

Så småningom kommer huset successivt att börja likna morfaderns hus mer och mer. Det soliga vädret upphör och det blir grått och kallt, gräset vissnar, träden tappar sin löv, den lummiga skogen tycks mystiskt glesna och sjön ligger insvept i dimma för att försvinna under natten och ersättas av en vidsträckt, råkall och dimmig hed. Istället för sjön nedanför huset har en domarring med fem stenar dykt upp på en kulle i närheten. Plötsligt präglas huset av en sorts dyster elegans... mörkt trä och murriga tavlor arrangerade med iskall precision.

Spelarnas upplevelser av huset under den senare delen av scenariot kommer att präglas av en mörkare stämning. Huset upplevs inte längre som så gemytligt utan är mörkt och ondskefullt. Undan för undan kommer även husets konstruktion att förändras, dörrar försvinner och nya dyker upp och en våldsamt erotisk tavla hänger nu i matsalen. Kultens symbol med de två sammanflätade tvillingfigurerna dyker upp lite här och var, exempelvis inlagda i golvet i det stora biblioteket osv. Källaren byter planlösning och är inte längre fylld av doften av fars pipa utan dryper av fukt och hemska minnen i ändlösa vindlande korridorer. Källaren är på sätt och vis en metafor för alla de vaga och otydliga minnen som finns kvar i deras undermedvetna och som undan för undan kommer upp till ytan. Där finns nu en staty av Janus, den tvåhövdade guden, liksom ett gammalt träbord med fastskruvade läderremmar. Janusstatyn har två ansikten och en lagerkrans runt huvudet, i handen håller han sina regalier: **en nyckel och en stav!**

Vinden finns fortfarande kvar, men den är låst med ett bastant hänglås, och alla vindsfönster har försvunnit (det kan man se från utsidan!). Om spelarna mot förmodan vill bryta sig in kommer de att finna att den är stor, råkall och — viktigast av allt — tom. Om de går in kommer de att falla genom de nu plötsligt ruttna golven ner genom alla våningsplan och ner i källaren, där de landar på, och krossar, en spegel. Trots detta skadas ingen av dem allvarligt.

Även det här huset kommer att upplevas på olika sätt av rollpersonerna. Thomas Jr kommer naturligtvis att känna sig ganska hemma och hans (rollpersonens) idéer om hur huset ser ut kommer att vara ganska inflytelserika beroende på hans starka mentala potential. Om Jr t ex är fascistoid så kommer detta att präglade huset åt ett sådant håll när du beskriver det medan en mer renodlat ondskefull Jr skulle kunna medföra mer förruttnelse och förfall. Kanske är det även möjligt att förändra huset något i takt med att Jr:s rollperson omtolkar sin rollperson.

För Tommy kommer det nya huset att kännas som en kalldusch, då han åter befinner sig i vad som liknar vaket tillstånd. Tristan kommer att bli helt panisk och känna sig oerhört otrygg och förföljd. Theodora tycker att det är ett väldigt otrevligt hus (fuktfläckar och mögel — usch!) och kommer hela tiden att försöka göra det hemtrevligare. Huset påminner henne om en hemsk händelse och en väldigt syndig kvinna.

Det är *mycket viktigt* att du låter spelarna förstå att omgivningen förvandlas, att du försöker bygga upp en krypande känsla av att idyllen håller på att rämna. Det går inte att ta sig ifrån huset i något skede av scenariot. Om man försöker kommer man att hamna i en mystisk dimma, alternativt gå vilse i skogen och rätt vad det är återigen snubbla på tröskeln till ytterdörren.

4.3 Händelser under scenariots gång

Händelserna behöver *inte nödvändigtvis inträffa i den ordning de står här; huvudsaken är att de inträffar på rätt dag*. Vi har valt att inte utforma händelserna som handouts, dels skyfflas det redan en hel del papper i det här scenariot och dessutom finns det en del tillfällen då spelarna kan villja ställa frågor. Vi föreslår att du tar spelaren avsides och spelar händelserna enskilt med dem. De andra har förhoppningsvis nog med sig själva och varandra...

4.3.1 Första dagen: Tommys vision

Någon gång under den första dagen kommer Tommy att hamna litet avsides; kanske går han in i skogen för att kissa, vad vet vi. Han kommer då att träffa på en pojke i sin egen ålder — väldigt lik honom själv faktiskt — som han pratar litet med. Pojken svarar svävande på frågor; han talar om att han heter Timmy och att han har bott i huset förut, men han vägrar att följa med till den övriga familjen eller in i huset. Plötsligt verkar han bli skrämd av något Tommy inte kan se och avslutar samtalet med en varning till Tommy; ”Saker är inte alltid vad de verkar vara, kom ihåg det när du drömmer om Kvinnan nästa gång!” Sedan försvinner han, inte ögonblickligt eller magiskt, bara utom synhåll... om Tommy försöker följa efter honom kommer han inte att hitta honom, bara hamna vid huset igen.

4.3.2 Första dagen: Tristans vision

Någon gång under den första dagen kommer förhoppningsvis även Tristan att bli ensam (var spelar ingen roll, det kan mycket väl vara inne i huset), när plötsligt Tommy (eller vad han tror är Tommy; i själva verket är det förstås Timmy som är i farten igen) dyker upp... men på något sätt omgiven av ett knappt förnimbart gyllene sken. Han gråter och kastar sig i Tristans famn och upprepar gång på gång ”Dö inte, lova att inte dö, du får inte svika mig... lova att inte svika mig... lämna mig inte här”. Plötsligt blir han rädd, säger ”Jag måste gå nu. Morfar kommer.” och springer sin väg. Om Tristan konfronterar Tommy angående det här så kommer denne naturligtvis att ställa sig helt oförstående... det var ju inte han utan Timmy.

4.3.3 Första dagen: Jr's vision

Jr kommer att stöta på vad han tror är Tommy (dvs Timmy). Denne kommer på ett oerhört fräckt och oförskämt sätt (enligt Jrs sätt att se saker) gå fram till Jr och lägga händerna på hans axlar. Även om Jr vill röra sig är han oförmögen till det, både fysiskt och psykiskt. Tommy tittar honom djupt in i ögonen och säger ”Gör det inte. Du får inte göra

det. Det är fel. Du dömer oss om du gör det... du dödar oss om du gör det..." Om Jr frågar honom vad han menar kommer han att svara undvikande och luddigt och till sist börjar han gråta och säger "Jag ville inte dö. Snälla låt bli, gör det inte. Jag ville inte dö." Sedan försvinner han innan Jr hinna hindra honom eller fråga något mera.

4.3.4 Första dagen: Theodoras vision

Theodora kommer att få en vision hon med, men här spelar det ingen roll om hon är ensam eller ej. Eventuella övriga närvarande ser inte vad hon ser. Troligen kommer hon att få den på vinden om hon går upp dit... när hon kommer upp för trappan blir hon nämligen bländad av solljuset genom ett av de stora fönstren (annars duger nästan vad som helst som bländar henne; ett annat fönster eller en stark reflex från en spegel...). Hur som helst ser hon följande;

Ur det bländande ljuset — som ser ut nästan som en port — kliver en mansfigur fram. I händerna håller han en stav och en nyckel, och plötsligt ser hon att det är Jr. Han kastar en blick på henne och vänder sig sedan om och försvinner ut och bort genom ljusporten som han stänger efter sig... men innan han hinna göra det ser hon att han har ett ansikte på andra sidan huvudet också, och det ansiktet är Tommys (eller egentligen Timmys, men det vet hon inte om). Sedan försvinner visionen i och med att "porten" stängs och hon finner sig lämnad kvar med två blandade känslor — oro och glädje.

4.3.5 På natten: Drömmar

Den första natten i huset drömmer alla märkliga drömmar (också handouts) som på olika sätt är ledtrådar till vilken situation de befinner sig i.

4.3.6 Andra dagen: Skadan

Någon gång under den andra dagen kommer någon av personerna att skada sig — en skada som ger allvarliga men, kanske en avhuggen fingertopp, eller iallafall ett ärr, och samma skada kommer också ögonblickligen att dyka upp hos de av personerna som är äldre än den skadade, fast i äldre upplaga... ett ärr t ex blir mindre och blekare ju äldre personen är. Dessa kommer dock inte att reagera nämnvärt på att ett finger eller två plötsligt försvinner, vad då, den skadan är ju gammal...

4.3.7 Andra dagen: Theodoras insikt

Theodora skall tvingas till insikt om sig själv någon gång under den andra dagen. Speciellt sker detta med hjälp av hennes dröm (kanske den räcker) och tre minnen; tatueringsminnet (nr 46) då hon förhoppningsvis tittar efter för att se om hon har en,

saknadminnet (nr 50) där det framgår att tvillingarna är enäggstvillingar och till sist minnet av samlaget (nr 47) där det med all önskvärd tydlighet framgår att det är en man som minns. I allra allra värsta fall får Timmy uppenbara sig även för Theodora (som också hon tror att det är Tommy till en början). Han kommer att gråta och anklaga henne för att förneka sin egen tvillingbror och påminna henne om minnena; hur de alltid svor att vara tillsammans som barn etc.

4.3.8. Andra dagen: Den blå bollen

Spelarna kommer någon gång under scenariot att hitta ett föremål, exempelvis en blå boll, som kommer att ändra utseende beroende på vem som har den just då. Om Tommy håller i den kommer den att se ut som ny men om Jr håller i den kommer den att se sliten och ganska gammal ut för att bara vara en grå trasa hos Sr. Händelsen är till för att indikera att de är från olika tidsperioder.

4.3.9 Andra dagen: Tatueringar

Mot slutet av scenariot kan det hända att spelarna får för sig att de skall jämföra tatueringar, och då kan det vara bra att veta följande: Tommy, Tristan och Jr vet om att de har halva symbolen tatuerad på bröstet. Theodora och Sr har hela symbolen. Notera att Theodora inte vet om detta, förutsatt att hon inte har sett efter förstås!

5. UPPLÖSNING

Scenariot kan lösas på tre sätt... tror vi. Det kan ju hända att en kreativ spelgrupp faktiskt lyckas komma på ett fjärde, och då blir det upp till spelledaren att avgöra om det här fungerar o h t och vad som i sådana fall händer då... man skulle ju exempelvis kunna tänka sig att spelarna "bygger" en egen ritual som skall fungera på något vis, men det kanske den inte gör — eller också gör den det, allt beroende på vad spelledaren tycker passar bäst (och naturligtvis beroende på hur mycket rollpersonerna tror att den fungerar).

5.1 Någon-av-rollpersonerna-dör-slutet

Det mest otroliga och även "sämsta" är att någon av karaktärerna dödas av de andra. Det innebär enligt vår mening att länken mellan de olika personligheterna försvinner — det motsvaras av ett totalt förnekande av den aspekten av "jaget" — och därmed försvinner hela scenariot ut i dimman och kan inte längre lösas; Theodora/Thomas dör utan att komma till insikt.

Detta bör dock inte ske; Timmy kommer att dyka upp och göra allt som står i hans makt för att förhindra detta. Du kan även låta scenariot "loopa" (se 5.2) enligt principen att om någon dör kommer alla senare versioner inte att ha existerat och därmed kan den aktuella händelseutvecklingen ha ägt rum. Om spelarna ändå envisas med att döda varandra eller om du väljer att avsluta scenariot skall du läsa följande för spelarna:

Du svävar strax under taket i det trista grå sjukrummet och tittar ner på den döda gamla kvinnan i sängen under dig. Hon är mycket liten och skinntorr och ligger med huvudet och sidan och med ena handen utsträckt mot nattduksbordet, där ett märkligt smycke ligger; två små tvillingfigurer inflätade i varandra. På diagrammet med feberkurvan vid sängens fotände står med spretiga bokstäver "Theodora Macfadden, sjuttioårig kvinna". Plötsligt öppnas dörren, och två sköterskor kommer in för att ta hand om den gamla och göra henne i ordning för bårhuset. En av dem viker undan täcket och tillsammans drar de av henne det alltför stora nattlinnet. Hela hennes skrumpna kropp blottas; det tatuerade bröstet och en trött, skrynklig liten penis som vilar mellan hennes... hans... lår. En av sköterskorna backar förskräckt tillbaka och utropar

"Men det är ju en man!"

Plötsligt kan du inte se mera. Rummet blir otydligt när du snabbt och ljudlöst sugs bakåt in i en mörk tunnel. Du blir rädd och vill skrika men du kan inte; du har ingen kropp att skrika med, och det finns ändå ingen som hör dig. Så saktas rörelsen in och du är ensam på en kall och tröstlös plats... alldeles ensam. Du kan se ett ljus på ett långt långt avstånd, men du vet att du inte kan nå dit; inte riktigt än, inte på länge... så länge. Plötsligt är han bredvid dig, Timmy, och först blir du glad, men han är mycket mycket sorgsen. Hans närvaro talar till dig:

"Jag försökte tala om det för dig, jag försökte verkligen, men du ville inte lyssna, och nu är vi fast här, i dödens kalla skugga..."

Men ni är iallafall tillsammans.

5.2 Oj-vi-hamnade-visst-i-en-loop-slutet

Ett annat tänkbart slut är att rollpersonerna beslutar sig för att försöka ändra på historien genom att försöka övertala Tommy att rymma med Timmy, försöka övertyga Jr om att inte genomföra ritualen eller något liknande. I alla dessa fall innebär detta att de äldre aspekterna av honom inte kommer att finnas till och då kan de kan således inte göra de här övertalningsförsöken... och då kommer inte historien att ändras... och då kommer de att finnas och kan ånyo övertala honom... Rollpersonerna har helt enkelt hamnat i en tidsparadox och det är ett skojigt sätt, för det kan leda till flera olika saker beroende på vad spelledaren tycker är lämpligast.

En variant är att spelledaren samlar in karaktärerna, delar ut dem på nytt, så att varje spelare får en ny karaktär, och sedan börjar han om scenariot från scenen i köket igen... är det en loop så är det... *fniss*.

En snällare version skulle kunna innebära att du startar om, utan att skifta karaktärerna, från början eller någon annan lämplig scen i scenariot.

En annan variant är att scenariot "fortsätter", men att det plötsligt finns två upplagor av varje rollperson... man kan tänka sig att uppenbarelserna från varje loop finns kvar nämligen. Här kan hela den nya uppsättningen karaktärer antingen spelas av spelledaren eller så får varje spelare plötsligt spela två karaktärer; antingen "sig själv" i två ex, eller sin gamla karaktär och en ny. Välj själv... och ha så kul åt förvirringen...

5.3 Smycket-delas-slutet

Den sista och "bästa" lösningen har att göra med tvillingarnas smycke(n), Smycket, numera sammangjutet och i Theodoras ägo, är det enda som håller kvar Timmy i de astrala lagren och om det delas och förstörs kommer både hans och Tommys själar att släppas fria och de kan släppa sitt tvångsmässiga grepp om varandra.

Hur smycket skall delas är paradoxalt nog upp till spelarna att avgöra. Troligen kommer de att leta efter en ritual som de inte hittar (led dem inte på villospår) och förmodligen kommer de att skapa en ritual själva som kommer att fungera bara för att de tror på den — Theodoras magiska potential kommer väl också att hjälpa till. Om hon vill och tror att hon kan, kan hon helt enkelt dra isär smyckeshalvorna som sedan kommer att "läka ihop" var för sig... inga synliga brott finns kvar. Det kan också vara så att någon av rollpersonerna helt enkelt delar på det med gammal hederlig råstyrka eller något redskap, och om det är ont om speltid eller spelledaren är trött kan han låta det fungera. Vad som händer då är att scenen bryts så snart smycket har delats och att alla fem får samma vision oavsett var de är eller vad de gör:

"Du svävar strax under taket i det trista grå sjukrummet och tittar ner på den döda gamla kvinnan i sängen under dig. På diagrammet med feberkurvan vid sängens förände står med spretiga bokstäver "Theodora Macfadden, sjuttiotreårig kvinna". Hon är mycket liten och skinn-torr och ligger med huvudet och sidan och med ena handen utsträckt mot nattduksbordet, där ett märkligt smycke ligger; två små tvillingfigurer inflätade i varandra... men smycket är trasigt, delat i två halvor.

Plötsligt kan du inte se rummet tydligt mera; du sugts bakåt framåt uppåt, in i en tunnel av varmt gult ljus, manifesterad lycka, som plötsligt utvidgar sig... det är så varmt och så skönt och så tryggt... och... ja... där är han... där är han... det är Timmy, och ni får ses igen, här på andra sidan, och ni skall alltid vara tillsammans... men inte längre för att ni måste utan för att ni vill.

6. SPELLEDARANVISNINGAR, TIPS OCH GODA RÅD

6.1 Allmänna anvisningar

Spelarna skall själva få välja karaktär; ge dem en kort resumé av de olika karaktärerna och låt dem ta den de vill ha. Lotta om nödvändigt. Tala *inte* om att Sr lider av minnesförlust och egentligen inte har någon karaktär. När karaktärerna har delats ut *skall* en halvtimme av scenariotiden avsättas för genomläsning av karaktärerna... spelarna ska ha gott om tid att sätta sig in i sina roller och kunna konsultera dig om nödvändigt. Understryk för spelarna att de skall ställa alla frågor i enrum. Det är mycket viktigt eftersom en del frågor kan innebära att de andra spelarna kan få otillbörlig information

6.2 Hur de olika karaktärerna skall spelas

När det gäller Tommy finns det inte så mycket att tänka på; det enda man bör poängtera är att trots att Tommy tycker mycket om Tristan känns han "fel" som bror.

Vad Tristan anbelangar skall man jobba hårt för att inleda honom i den totala paranoian... han trivs visserligen i huset som det är i början av scenariot, men det är bara en tidsfråga innan hans ångest slår till igen. Låt det blåsa kallt vart han än går, låt honom känna en oidentifierbar dragning, en längtan efter något han inte kan komma på vad det är (smycket i Theodoras smyckesskrin, men det vet ju inte han), låt honom känna sig iakttagen vart han än går, låt alla möjliga människor försöka röra vid honom och påpeka särskilt om Tommy är borta - Tristan har ju starka beskyddarinstinkter gentemot honom och kommer förhoppningsvis att vända upp och ner på huset för att hitta honom... och glöm inte att huset förmodligen kommer att skrämma skiten ur honom med sin gradvisa förvandling. Ingen märker denna så tydligt som Tristan. Dessutom får man inte glömma att Tristan lever för att sona den skuld gentemot Timmy som han har... vilket innebär att han bör delges känslan av att allt ont som sker på något sätt är hans fel. Glöm inte heller att saker verkar gå sönder nästan av sig själva i Tristans närhet... Timmy visar sig hos honom delvis som en frustrerad poltergeist.

Jr skall spelas så att han känner att han är på helspänn... att han verkligen håller på att ladda inför något. Antyd att det snart är tid för hans första stora framträdande, hans genombrott som dirigent. Understryk tydligt hans totala fixering vid ordning och

reda och hans välmenande men tröttsamma besserwissertendenser. Kom ihåg att hans fixering vid ordning är ett substitut för de ritualer som styr hans vardag i verkligheten... utan dem kan han få svårt att hålla fast vid verkligheten. Jr har dessutom byggt upp en mental koncentration på gränsen till vad han klarar av och hans huvud känns som om det skall explodera om det blir för oroligt runtomkring honom. Dessutom har ju Kulden gjort honom drogberoende. Dock är han ännu inte så beroende att han är medveten om det själv, men det kommer att påverka hans humör; han känner sig rastlös och har svårt att sova, och hans aptit är inte heller särskilt god. Om han beslutar sig för att testa drogerna han har i sin byrålåda så är det 50% chans att han får uppigande medel och blir hög, och 50% chans att han tar lugnande och plötsligt blir lugn och rofylld alternativt somnar, beroende på hur mycket han tog. Han tycker inte om huset i början, men blir vänligare stämd allteftersom det förändras; den dystra elegansen tilltalar honom.

I Theodoras fall bör spelledaren antyda att hon är manhaftig och plattbystad. Försök att använda små detaljer, påpeka vid lämpliga tillfällen diskret att hon har stora händer, är ovanligt stark etc. Theodora kan även skära sig på rakkniven, kanske efter ett känsloutbrott. Hon kommer naturligtvis inte att minnas att hon har rakat sig men får något att fundera över när hon blir tillfrågad av de andra eller ser sig själv i spegeln (Spegel! Usch!). Dessutom har hon en stark magisk potential. Hon hittar t ex saker utan att leta (om hon är i ett främmande kök och vill ha en tekopp öppnar hon automatiskt rätt skåp), när hon skall laga mat eller baka finns plötsligt alla ingredienser till hands trots att hon (fysiskt) inte har plockat fram alla, hon kan på psykisk väg tända eld i spisen etc. I början av scenariot är varken hon eller någon annan medveten om denna förmåga— hon gör det automatiskt — men med tiden framstår den allt tydligare. Hon kommer till en början att ha svårt att göra saker medvetet (om hon ens vill försöka, förhoppningsvis blir hon skrämmd och äcklad av sin förmåga), men lär sig så småningom. Dock kan hon inte använda sina krafter på något destruktivt sätt; hon kan inte aktivt förstöra saker, bara tappa dem i golvet etc, och hon kan inte ens indirekt skada en människa.

När det gäller Sr bör man understryka hans förvirring. Han går omkring som i ett töcken och fattar ingenting. Det vanligaste spelledarsvaret på hans frågor blir oundvikligen "det vet du inte.... det kommer du inte ihåg" osv. I gengäld får han ju flest handouts (minnen) av alla...

6.3 Förändringar.

Förutom att skyffla handouts är nog den tyngsta uppgiften att förändra huset på ett lämpligt sätt. Vi har betraktat Theodora och Jr som två poler. Theodora har en hel del inflytande under den första hälften av scenariot medan Jr:s inflytande kommer att öka med tiden. Förändringarna i huset uppträder förslagsvis först i eller i anslutning till Jr:s rum för att sedan sprida sig genom huset. Det sista som förändras är köket, Theodoras ointagliga högborg! Förändra planlösningen genom att låta det nya huset sprida sig i det gamla som ett mögelangrepp eller en cancersvulst. En korridor kan byta utseende under tiden man går i den bara för att se helt normal ut på andra sidan, rum förändras totalt när man träder in i dem osv. Känn dig helt fri att experimentera!

7. HANDOUTS OCH KARAKTÄRER

Nedan följer en spelledarversion av karaktärer, drömmarna, alla minnen och reflektionerna. Spelarnas versioner finns som separata handouts.

7.1 Karaktärer

7.1.1 Tommy Macfadden, 17 år

"I WAS WALKING IN THE PARK
DREAMING OF A SPARK
WHEN I HEARD THE SPRINKLERS WHISPER,
SHIMMER IN THE HAZE OF SUMMER LAWNS.
THEN I HEARD THE CHILDREN SINGING,
THEY WERE RUNNING THROUGH THE RAINBOWS..."
MARILLION - "LAVENDER"

Tommy är en välartad ung man; detta som en följd av sin fars stränga regemente och sin mors kärleksfulla, men mellan varven lätt hysteriska, uppfostran. Han är i grunden en helt vanlig, nyfiken grabb, men har blivit aningen för tuktad av sina föräldrar och är numera nästan plågsamt hövlig, punktlig och ordentlig på alla sätt och vis... och som en följd av detta naturligtvis ganska så blyg, naiv och godtrogen. I gengäld är han dock väldigt snäll och så kallat "känslig" — han inser snabbt när människor är ledsna eller

oroliga, och han gör sitt bästa för att hjälpa dem, om han inte blir för blyg förstås... delvis för att han har så svårt för emotionella spänningar själv. Hur som helst har detta gjort honom till en ständig favorit hos hundar, ungar och gamla damer.

Som alla sina jämnåriga är han våldsamt intresserad av det motsatta könet, men han är väl medveten om att hans kära Mor inte tycker om den här sortens intresse och med allra största säkerhet skulle betrakta det som Syndigt... så han håller sina tankar för sig själv i just den här frågan.

Över huvudtaget känner han sig ganska ensam just nu - han har ingen jämnårig att umgås med här och han är litet orolig för vad som kan hända när familjen sammanstrålar på sin årliga vistelse i Huset, även om han tycker mycket om Huset i sig, särskilt vinden och den ljusa lövskogen. Det enda han inte gillar är sjön — han tycker mycket illa om öppet vatten och kan inte simma. Man skulle nästa kunna säga att han har en fobi mot djupa vatten, en fobi han nätt och jämnt behärskar eftersom han inte vill att de andra skall få veta något om den - han är rädd för att de skall skratta åt honom. Den enda som inte skulle göra det är Mor, men hon skulle istället försöka ta reda på var den kommer ifrån, men det vet Tommy inte, och detta faktum skrämmer honom nästan mer än själva fobin.

Relationer

Tristan: Tommy tycker visserligen mycket om Tristan, men han känns litet "fel". Tommy har svårt för att umgås med honom någon längre tid eftersom Tristans svärmod och allmänna paranoia har en tendens att smitta av sig och dessutom är han så oerhört klumpig... saker verkar gå sönder av sig själva i hans närhet. I kombination med detta är Tristan dessutom så oerhört mån om Tommys välfärd att han nästan blir något av en hönsamma, och det är ju inte direkt den sortens beteende man väntar sig av en bror direkt, även om det kan vara bra att ha ibland - Tommy kan nästan alltid lita på Tristans stöd och medhåll... och med Tristan tror han sig kunna prata om sådant som han inte vill ta upp med sin mor.

Thomas Jr: Jr är Tommys styvbror och den enda familjemedlemmen han inte tycker om... faktum är att han tycker så illa om Jr och dennes auktoritära sätt att han glömmer allt vad hövlighet vill säga. Jr tar fram precis allt av tjurig tonåring som finns i Tommy, och Tommy reagerar med att diskret — absolut inte öppet, så rebellisk är han inte — försöka rubba Jrs planering för att se honom bli från sina sinnen av vrede när saker inte går som han har tänkt sig.

Theodora: Tommy dyrkar sin mor; hon syns honom vara den enda fasta punkten i en värld som ständigt förändras... eller också är det bara han själv som ändrar inställning. Hon är hans trygghet, hans klippa, hans allt, utom när det gäller det här med flickor då...

och det plågar honom att han skall behöva hålla sina tankar hemliga för henne i den här frågan, men hon skulle ju bli så upprörd! Han är medveten om att Tristan betraktar deras mor med misstro och att Jr — den knölen — tycker illa om henne, men själv kan han inte se några fel hos henne.

Thomas Sr: Tommy har svårt för sin far som han upplever som sträng och onåbar. Han känner sig inte väl till mods med honom och håller sig helst undan.

Kinesiskt porträtt

Färg: Himmelsblå

Aktivitet: Kurragömma

Djur: Hundvalp

Substantiv: Vit lögn

Naturföreteelse: Pudersnö

Känsla: Hemlig skam

Material: Polerat silver

Personliga ägodelar och kännetecken

Några erotiska vykort, omsorgsfullt gömda under madrassen.

"Gullivers Resor", en bok av Jonathan Swift, på nattduksbordet

"Tom Sawyer och Huckleberry Finn", en bok av Mark Twain, på nattduksbordet

"Bibeln" i svart skinn med guldornament, en gåva från Theodore, på nattduksbordet

Två spelkulor i glas, för tur, i fickan.

En pennstump, i fickan

En tunn silverkedja, om halsen

En pennkniv, i fickan

Ett gammalt spelkort, hjärter knekt med en vacker kvinna på baksidan, bokmärke i "Tom Sawyer och Huckleberry Finn"

Tommy har dessutom en tatuering på bröstet. Dock drar han sig för att tala om den eller visa den för Theodora - det kommer att bli ett jäkla liv!

Morgonens händelser

Månskenet flödar in i ert rum, in genom fönstret och bildar en vit fyrkant på golvet bredvid sängen du delar med din bror... och mitt i den står hon, kvinnan i dina drömmar... hon är lång och vacker... så vacker... hennes kropp är som snidad i elfenben... kurva på kurva på kurva upp till hennes ansikte som du inte kan se; det är täckt av något, men det spelar ingen roll... hon är så vacker... och så eggande... och mellan hennes bröst dansar tatueringen, men den är inte likadan som er... inte riktigt... hon måste vara en dröm, men nej... hon kommer fram... vem är hon... men det spelar ingen roll.... du visste inte att en kvinnohand kunde vara så varm och så mild.... och så hårdhänt på en och samma gång.... du visste inte att det kändes så här att ha en kvinna i famnen, att känna en kvinnas bara , runda, mjuka, underbara bröst tryckas mot ditt eget platta.... du visste inte... men nu vet du... och du är så hård att det gör ont... men du vet inte vad du skall göra

åt det... och hon kysser dig... men så försvinner hennes mun... hon kysser din bror och du kan se hans händer på hennes bröst... men du blir inte svarsjuk... det är så det skall vara... du och han skall alltid göra allting tillsammans... och så känner du hennes hand på din lem och det är ljuvligt, ljuvligt till en början, och du tror att du skall flyga i luften, men så vill du ha mer mer mer... du tvekar inte mer utan vet och vill och ska tränga in i henne med all din kraft, ta henne... rida henne våldsamt tills begäret har släckts... och tillsammans tar ni henne, eller hon er... du vet inte.... du minns inte.... ni är bara en röra av kroppar som samtidigt tillfredsställer och utnyttjar varandra... luften fylls av dofter av svett och blod och säd... och en annan svag doft som är hennes... och med ett rop flyr din själ ut i saligheten och allt blir svart... vem är hon?

(Kvinnan!) Du minns bara kvinnan när du väcks av Jrs bestämda knackning på dörren.

"Vakna sjuosovare! Det är viktigt att vi alla äter frukost tillsammans. Det har vi alltid gjort. Vakna!!!"

Du svarar något, vad som helst, och är lättad över att han inte kom in i rummet. Du skulle ha haft svårt att dölja ditt tillstånd under det tunna täcket, för du tänker fortfarande bara på kvinnan. Mor (?) har sagt att det är synd och att man faktiskt kan ta skada av det. Men... man kan väl inte gå omkring sådär hela dagen, det måste väl vara syndigare, och tanken och minnet av henne gör det hur som helst omöjligt. Efter ett tag kan du iallafall tvätta dig - omsorgsfullt - och klä på dig och gå ned i köket, även om du känner inom dig att det är något (*någon?*) som du har glömt bort, men vad (*vem?*)? Det var något som var viktigt, men som du inte riktigt kan komma ihåg, något du hade lovat att göra (*med någon?*). Det får vänta!

Alla utom far sitter redan vid köksbordet och väntar på dig. Tristan är likblek och Jr ser ut som ett åskmoln i ansiktet. Mor är orolig och far nervöst omkring och håller upp te. Du undrar var Far är, men innan du hinner fråga kommer han in genom köksingången, alltså utifrån. Bakom honom kan du se den solbelysta gräsmattan och du känner att du vill ut och.... göra något (*spela boll?*).

7.1.2 Tristan Macfadden, 25 år

"D'YOU GET SCARED TO FEEL SO MUCH?

TO LET SOMEBODY TOUCH YOU?

SO HOT, SO COLD, SO FAR SO OUT OF CONTROL.

SO HARD TO COME BY, AND HARDER TO HOLD."

SISTERS OF MERCY - "MORE"

Tristan är precis vad hans namn betyder; den sorgsne. Tristan är det namn han har använt under sina långa resor, så långa att han egentligen inte vet vem han var tidigare. Han är Tristan och alla har accepterat det. Han vet inte riktigt varför han känner så här, men det gör han; ständigt deprimerad, ständigt paranoiad, ständigt på sin vakt och som en följd av detta oerhört labil. Tristan lägger stor vikt vid att inte klä sig avvikande, rädd för att inte smälta in bland alla andra. Han försöker verkligen rycka upp sig ibland, om inte annat så för sin lillebror Tommys skull, men rätt vad det är kommer ångesten tillbaka, och då är det svårt. Dessutom är han — på något konstigt sätt eftersom han egentligen rör sig väldigt smidigt och behärskat — oerhört klumpig. Han slår alltid sönder saker, river ner dem när han vänder ryggen till, snubblar över saker han inte ser osv. Han kan lägga en hel sak i en byrålåda i sitt rum och plocka upp den tre månader senare, orörd men ändå trasig. Det är som en förbannelse. Dessutom vet han ju att de andra tycker att han är en labil vekling, och det får honom inte att må bättre precis.

Tristan är livrädd för att fästa sig vid någon. Han har en gång blivit svårt sviken av en kvinna, och han svek själv någon som stod honom nära, och sedan dess har han undvikit att tycka om eller lita på någon, allraminst sig själv. De enda undantagen från denna regel är Tristans lillebror Tommy och hans far Thomas Sr. Tommy är t ex den ende som får röra vid Tristan utan att denne ryggat tillbaka.

Tristan har nämligen två stora fobier som är intimt sammankopplade; de första är att bli vidrörd och den andra har att göra med sex. Tristan vägrar att erkänna att sådana aktiviteter existerar och att han själv har ägnat sig åt dem — överhuvudtaget tar han inte upp ämnet och om någon annan mot förmodan skulle göra det blir han våldsamt äcklad och skrämmd, också på det fysiska planet. Om möjligt lämnar han rummet.

En annan skräck han har har att göra med öppet, djupt, vatten. Floder, bäckar och dammar går bra, men Tristan tycker inte om sjöar eller djupt vatten och kan inte heller simma.

Precis som inför allting annat har han ångest inför den här årliga vistelsen med familjen - visserligen kommer det att kännas bra att ta Tommy under sina vingars skugga igen, men Tristan oroar sig för mötet med Theodora, för att inte tala om mötet med Thomas Jr. Dock tycker han om Huset i sig; det känns tryggt med den susande lövskogen utanför, och den stora hemtrevliga vinden.

Även om han för närvarande mår ganska bra så finns ångesten kvar. Han plågas av en ständig skräck för att han skall tvingas ge sig av, för att han skall utgöra en fara för dem han älskar. Hur länge kan han stanna utan att det skall hota dem?

Tristan har under flera år rastlöst rastlöst förflyttat sig i Europa i ett försök att undkomma det hemliga sällskap som hotat honom och därmed även hans familj. Han var ytterst nära att bli en av dem när han var ung och bär faktiskt en del av deras symbol tatuerad på bröstet, men lyckades fly i sista stund även om priset blev högt, alltför högt. Tristan vill helst inte visa tatueringen för någon och undviker att tala om sitt förflutna, men lyssnar uppmärksamt om någon annan visar sig ha liknande erfarenheter. Under sin tid i flykt har Tristan försökt ta reda på det han kan om sällskapet. Han kan inte låta bli att fästa sig vid vad författaren James G. Frazer skriver om den antika Janus-kulten i "The Golden Bough".

Annars kan han inte komma ihåg särskilt mycket just nu, precis som om sommaren och det trygga livet med familjen har lagt en slöja om hans minnen. Just nu känns det behagligt men han vet att det snart blir höst och tid att minnas.

Relationer

Tommy: Tommy är Tristans lillebror och han älskar honom över allt annat. Han kämpar desperat för att ha någon slags naturlig relation till Tommy, men har svårt för det eftersom han hela tiden har hemska föräningar om att något skulle kunna hända med Tommy, något som han, Tristan, skulle kunna ställas till ansvar för inför sig själv och världen. Följden av detta blir att han är överbeskyddande, något som han vet att Tommy tycker illa om, men han kan helt enkelt inte låta bli.

Thomas Jr: Jr är Tristans styvbror och den enda familjemedlemmen som Tristan tycker riktigt illa om, ja rent ut sagt hatar. Tristan känner att allt det som Jr representerar är fel och han klarar inte av den aura som Jr utstrålar. Han litar inte riktigt på honom. Samtidigt är han rädd för Jr och vågar inte riktigt trotsa denne, utom möjligen för Tommys skull. Han avskyr Jrs auktoritära sätt och reagerar med att försöka ha så lite som möjligt med honom att göra.

Theodora: Tristan har mycket klivna känslor gentemot sin mor. Han vet att han borde älska henne som en god son, så som Tommy gör, men det kan han inte. Han avskyr hennes sätt att sondera, att bry sig om, att försöka svepa sitt klabbiga medkännande jag runt hans själ, och mest av allt hatar han när hon försöker röra vid honom.

Thomas Sr: Tristan skulle göra nästan vad som helst för sin far, så länge det inte går stick i stäv med hans beskyddande av Tommy. Det är oerhört viktigt för honom att vinna Srs aktning - på något sätt känns det som om han skulle kunna sona alla sina tidigare oförrätter genom att få sin fars respekt.

Kinesiskt porträtt

Färg: Mörkgrå

Aktivitet: Att stöta bort

Djur: Strykarkatt

Substantiv: Flaskpost

Naturföreteelse: Vattenfall

Känsla: Ångest

Material: Is

Personliga ägodelar och kännetecken

En tarotkortlek, i byrålådan

Några ljusstumpar, i byrålådan

En torkad ros, på nattduksbordet

En packad resväska, under sängen

Utländska sedlar (lire, mark, francs) i olika valörer, i resväskan

"Egendom är stöld", en bok av P-J Proudhon

"Kritik av det rena förnuftet" och "Religion inom gränserna för enbart förnuft", två böcker av Immanuel Kant

"Vardagslivets psykopatologi", en bok av S Freud och J Breuer, på nattduksbordet

"The golden bough", en bok av J G Frazer.

En tunn silverkedja, om halsen.

Tristan har dessutom en tatuering på bröstet föreställande en del av den symbol som förknippas med det hemliga sällskap som han flyr ifrån.

Morgonens händelser

Solens varma strålar smeker långsamt dit ansikte och du vaknar. Försiktigt återvänder du till medvetandet. Kapprak sätter du sig plötsligt upp. (*De vet var jag är!!! Det är slut!!!*)

Något rör sig på undervåningen och du hör hur någon (*Mor. Mor! Mor!*) plockar med porslinet och gnolar stillsamt. (*De! Vilka då! Vad då slut!*) Du minns var du är nu; i farfars gamla hus tillsammans med familjen; mor, pappa, din lillebror Tommy och din äldre styvbror Thomas Jr. (*Bara drömmar, avlägsna minnen...*) Du har varit här länge... sommaren syns dig ändlös och här du trygg.

När du ser dig omkring i rummet och värjer dig mot de varma solstrålarna ser du plötsligt hur lakanen har fläckats med blod... vems? Ditt? När du känner efter kan du tydligt känna den varma vätskan rinna nerför din händer, och den pulserande känslan sprider sig likt vattenringar (!!!) från dina händer. (*Varför förblöder jag inte!?!?*) Nästan frånvarande förbinder du dina sår. De är djupa, men inte tillräckligt djupa. Du ser till att täcka dem med nattskjortan och morgonrocken - Mor får inte se, hon kommer att tjata

ihjäl både dig och sig!!! - och tassar ner till köket och den väntande frukosten. Du har viktigare saker att tänka på nu. Det doftar behagligt ifrån köket; nybakt bröd, stekt bacon och te.

”Hej! Godmorgon mor.”

”Godmorgon Tristan, är du redan uppe? Vad du ser blek ut. Kom och sätt dig här och drick en kopp te så piggnar du nog till”

Hon försöker klappa dig på kinden, men du backar snabbt undan med den heta tekoppen i handen. Surmulet sätter du dig på din (¿) plats vid bordet och inväntar resten av familjen. Jr kommer ner och håller ytterligare en av sina utläggningar om att äta måltiderna tillsammans och som man alltid har gjort... han är tydligen irriterad på Tommy som har försovit sig. Mor försöker som vanligt gå emellan och egentligen borde du ju också försvara (*din bror*) Tommy, men du är för deprimerad idag. Efter en stund kommer Tommy ner. Han ser oerhört skuldmedveten ut, men Jr hinner inte skälla ut honom eftersom Mor plötsligt saknar Far. Innan det hinner bli någon uppståndelse kommer han dock in genom köksingången med nattskjortan klibbade runt benen. Han ser trött och sliten ut (*...han kommer väl inte att dö han också¿*)

7.1.3 Thomas Jr Macfadden, 37 år

THE MOTIVATING POWER, THEN, IN ALL MAGICAL OPERATIONS, IS THE TRAINED WILL OF THE MAGICIAN.

ALL THE ADJUNCTS OF CEREMONIAL MAGIC - LIGHTS, COLOURS, CIRCLES, TRIANGLES, PERFUMES - ARE MERELY AIDS TO CONCENTRATING THE WILL OF THE MAGICIAN INTO A BLAZING STREAM OF PURE ENERGY.

Ur ”RITUAL MAGIC IN ENGLAND” AV FRANCIS KING

Ordning och reda. Punktlighet. Planering. Disciplin. Detta är Thomas Jr i ett nötskal. Dessvärre är han också lika inskränkt som ett nötskal— våldsamt rituell, traditionsbunden och regelstyrd! Thomas Jr är mannen som alltid följer alla anvisningar intill sista bokstaven, mannen som alltid kontrollerar att det finns tillräckligt med fotogen i lyktan, mannen som planerar sitt liv in i minsta detalj, mannen som exploderar om något korsar hans planer... spontanitet ligger liksom inte riktigt för Jr! För honom är det väsentligt att vardagens små rutiner följes till punkt och pricka. Alla skall delta i måltiderna, alla skall sitta på sin plats, maten skall serveras i en viss ordning, disken skall torkas som den alltid har torkats och strumporna skall naturligtvis tas på före att man tar på sig byxorna.

Naturligtvis är dessa egenskaper inte bara av ondo; om man ber Thomas Jr att göra något kan man vara säker på att få det utfört till punkt och pricka (förmodligen skulle man få en föreläsning på kuppen också), och han kan till och med vara trevlig i sina

mindre auktoritära stunder, dvs när allt går enligt planerna och ingen säger emot. Skälet till att Thomas Jr fortfarande är en människa och inte ett monster är nämligen att han gör allt det han gör i bästa välmening. Han är verkligen övertygad om att de flesta människor egentligen inte klarar sig utan disciplin, och att de egentligen mår mycket bättre om det finns någon som kan styra dem och tala om för dem hur saker och ting egentligen ligger till. Tyvärr har han som sagt ett mycket häftigt humör i kombination med en oerhört kort stubin. Så snart något går honom emot — det må vara ett oväder, ett försenat tåg, ett punkterat däck, eller någons ovilja att foga sig efter hans beslut — drabbar han omgivningen med våldsamma vredesutbrott av modellen kreativt-geni-som-inte-får-oroas.

Nåja, precis som alla andra har Thomas Jr sina små problem. Det första är en total spegelfobi; han tolererar inga former av speglande ytor; inte vatten, inte putsat silver, inte blanka manschettknappar, ingenting. Det som stör honom mest med den här fobin är att han inte vet hur den har uppkommit och därför kämpar han hårt för att inte visa den; han vill inte bli utfrågad av de andra. Dessutom tycker han oerhört illa om allt som har med sexuallivet att göra, men den här blockeringen är så total att han knappt är medveten om den. Som en följd av den föraktar han alla kvinnor och ser dem som lägre stående varelser; våp utan egen hjärna och vilja. Som alla andra våldsamt regelstyrda varelser är han också oerhört vidskeplig och känner faktiskt, hur paradoxalt det än kan verka, en dragning till ritualmagi som är så stark att han har studerat ett otal böcker i ämnet. Ritualernas strikthet och krav på såväl professionalism som perfektion tilltalar honom och han har även utfört en del ritualer tillsammans med det Sällskap han tillhör - för en framgångsrik man som han måste ju tillhöra ett Brödraskap, eller hur?

Just nu går Thomas Jr omkring på helspänn. Snart är det nära, det stora genombrottet i hans liv, och han är uppladdad till tusen. Han har inte *tid* med någon familjesammankomst i det här patetiska huset, inte tid att ständigt kontrollera minsta lilla detalj och se till att alla följer traditionerna och att de tar hänsyn till honom så som varande geni och begåvning. Han borde vara någon annanstans och öva, så att allt blir perfekt på den stora dagen.

Relationer

Tommy: Tommy är familjens lillebror och den ende som till nöds kan tolereras av Thomas Jr, mest för att han inte kan rå för att han är som han är... med den modern! Dock är han väldigt irriterande mellan varven och egentligen vore det nog bäst både för honom själv och alla andra om han försvann tillbaka till var han nu håller hus under resten av året.

Tristan: Tristan är en patetisk karaktär, fullkomligt oförmögen att ta sig själv i kragen och göra någonting vettigt med sitt liv, dessutom oerhört klumpig och fumlig. Han smyger längs väggarna och är rädd för sin egen skugga; labil, destruktiv och paranioid. Han är en skam för familjen!

Theodora: Detta är Thomas Jrs styvmor och ett förfärligt fruntimmer; hon är inte bara beskäftig, hon är religiös också, oroar sig fördärvad och frågar, frågar, frågar. Hon tror att hon vet vad som är viktigt här i världen, men som alla andra av sitt kön har hon inte en aning om någonting.

Thomas Sr: Sr är Thomas' far och det är möjligt att han har varit en rejäl karl... någon gång. Thomas Jr kommer inte ihåg det iallafall. Numera är Sr bara en förvirrad gamling, svag som ett barn och förmodligen oförmögen att hålla samman familjen utan den tröttsamma Theodoras hjälp... någon man måste ta hand om istället för ett handlingskraftigt familjeöverhuvud!

Kinesiskt porträtt

Färg: Mörkblå	Aktivitet: Planering
Djur: Örn	Substantiv: Tidtabell
Naturföreteelse: Ökenstorm	Känsla: Högmod
Material: Stål	

Personliga ägodelar och kännetecken

En taktpinne, på nattduksbordet

Partituret till Verdis "Requiem", på nattduksbordet, i en prydlig hög.

"Kunst der Fuge", en bok av J S Bach, på nattduksbordet

Kam, i byrålådan

Skokräm och borste, i byrålådan

Tågtidtabell för sträckan London-Aberdeen, i en annan byrålåda

En linjal, i skrivbordslådan

En tunn silverkedja, om halsen

En ren och välstruken frack, i garderoben.

Två små påsar med vitt pulver, ungefär tio gram vardera, undangömda i byrålådan.

Ett litet rör, bredvid påsarna i byrålådan

Thomas Jr har en stor tatuering på bröstet, det är Broderskapets märke som han fått under en högre initieringsrit. Dessutom har han ärr på handlederna, nästan som självmordsärr, men han kan inte minnas hur han fått dem. Hur som helst är de över tio år gamla, så vad då?

Morgonens händelser

Äntligen är du där du skall vara... på podiet, med partituret framför dig och dirigentpinnen lyft. Orkestermedlemmarna sitter i en halvcirkel runt dig, och en doft av rökelse och myrra kringvärver dig, men det är ju helt rätt, det är ju så det skall vara... är det inte en själamässa kanske? Strålkastarskenet omvärver dig och du höjer handen och är redo att slå an de första tonerna när orkester plötsligt reser sig och ställer sig i en ring kring dig.... mässande tillsammans med kören. Försteviolinisten räcker fram en nyckel till dig och när du tar emot den märker du att taktpinnen i din andra hand har förvandlats till en stav... och de står runt omkring dig och mässar och du är gud, den stora guden... men så plötsligt börjar podiet skaka, det rämnar, och du fallerfallerfaller...

Genast är du klarvaken. Med en gång sätter du dig upp på sängkanten. (*Det är mycket som skall uträttas idag... det är snart tid.... får inte falla nu... så mycket som står på spel.*) Även om känslor och tankar från natten sakta rinner av dig känner du dig på helspänn, som om något förväntades av dig, något som du skall göra, något som kräver all din kraft, koncentration och energi... (*men vad?*) Det vet du inte riktigt; du kan bara inte få ut det ur ditt huvud, men det stressar dig, och du känner att du inte kommer att orka med hur mycket som helst från den övriga familjen idag... för det krävs att du har total kontroll och helt behärskar din ordning och tillvaro. (*Det är av yttersta vikt att ingenting oförutsett händer.*)

Det är sådana tankar som du brottas med när du tar fram dina prydligt ihopvikta kläder och omsorgsfullt klär dig. Som vanligt är du noga med att dölja handlederna och tatueringen. På väg ned till köket väcker du din oäkting till halvbror, Tommy. Nervvraket Tristan är redan uppe, så honom bekymrar du dig inte om. Det är viktigt att alla äter måltiderna tillsammans, det har ni alltid(?) gjort - en slags vardagsritual som är viktig att upprätthålla... (*om allt skall gå enligt planerna... fast... vilka planer?*) Planer! De är A och O. Kanske man skulle ta och planera en picknick idag ja, nere vid sjön. Det borde väl vara lagom hälsosamt och stärkande!

Du kommer in i köket och mycket riktigt sitter redan Tristan där och kramar en tekopp som en drunknande kramar ett halmstrå. Theodora står vid spisen som vanligt. Du talar vänligt men bestämt om för henne att du tycker att det är oförsvarligt (*disciplin!*) att Tommy ännu inte har stigit upp som alla ni andra, men hon avbryter dig med ett lamt

"Men det är ju ändå sommarlov..."

"Vi skall äta frukost tillsammans som vi alltid har gjort. Jag ser ingen anledning till att bryta sådan fundamentala familjetraditioner bara för att den där spolingen inte kan gå upp i tid!" svarar du.

Till sist kommer Tommy ned, men innan du hinner ta honom i upptuktelse och upplysa honom om de skyldigheter han faktiskt har såsom varande medlem av familjen kommer Far in genom köksingången, alltså utifrån och står där i motljuset med nattskjortan klibbande mot benen som en motbjudande gammal profet.

7.1.4 Theodora Macfadden, 54 år

”FÖRSÖK INTE ÖVERTALA MIG ATT ÖVERGE DIG OCH VÄNDA TILLBAKA FRÅN DIG. TY DIT DU GÅR VILL
OCKSÅ JAG GÅ, OCH DÄR DU STANNAR VILL OCKSÅ JAG STANNA”

RUTS BOK, KAP 1, VERS 16

Theodora är den goda kristliga modern personifierad. Ingen visar så mycket omsorg, kärlek och omtanke som hon... ingen är mer mån om att alla skall vara glada, lyckliga och nöjda än hon. Tyvärr är detta väldigt svårt att uppnå i Theodoras familj, där det formligen vimlar av spänningar under ytan, och det är också svårt för Theodora själv att vara opartisk eftersom hon har olika känslor för alla. Trots detta försöker hon — hon är besatt av att till varje pris hålla ihop familjen och se till att alla har det bra och är sams. Hon går alltid in som buffert vid gräl och hon har en förkärlek för djuplodande emotionella samtal. I mångt och mycket påminner hon om modern i en alkoholistfamilj som ständigt försöker dölja och släta över. Hon är helt fixerad vid att vara den perfekta modern personifierad; den goda, ömt vårdande, medlerskan, den icke-krävande-ständigt-givande, den ödmjukt tjänande.

Som om inte dessa dygder vore nog är hon också en utmärkt matlagerska, hon kan sy och sticka och alla andra kvinnliga dygder man bara kan tänka sig, möjligen som kompensation för sin storvuxna gestalt och sitt manhaftiga utseende. Dessutom är hon också en gudfruktig kvinna som ser efter sina söner, håller syndiga kvinnor ifrån dem och avsäger sig alla former av hednisk vidskeplighet.

Naturligtvis är inte Theodora alltigenom perfekt; inget psyke klarar av att vara intakt med en sådan roll som Theodoras i en sådan familj som Theodoras. Till att börja med så lider hon av ständiga minnesförluster — små och stora blackout, och dessutom undrar hon om hon sakta håller på att bli galen. Ibland när hon skall baka eller laga mat så händer det att ingredienser plötsligt dyker upp utan att hon har något minne av att ha gått och hämtat dem, kanske till och med utan att hon kan minnas att hon hade dem hemma och hon har ingen aning om hur det går till. Dessutom har hon en lätt fobi; djupt vatten, även om hon helst inte vill låtsas om den. Dessutom tycker hon mycket illa om speglar, varför vet hon inte riktigt, men det beror nog på att de är den syndiga Fåfångans redskap, och fåfång är Theodora verkligen inte... möjligen för att hon inte är så mycket att hänga i julgran själv med sina breda axlar, ganska platta byst och stora händer. Naturligtvis har hon också en helt rabiatt inställning till det här med sex. I Theodoras värld finns inte könsorgan för att inte tala om sexuella handlingar. Hon förtränger varje tanke i den vägen och vägrar helt enkelt att låtsas om några eventuella anspelningar på ämnet... och på något sätt har hon lyckats glömma bort att hennes två söner är levande bevis för att

hon själv har ägnat sig åt något sådant. Hon klär sig ständigt i höghalsade, långärmade klänningar som täcker hela hennes kropp utom ansiktet och händerna och hon ser helst att alla runt omkring henne är klädda lika kyskt.

Relationer

Tommy: Tommy är sonen Theodora älskar över allt annat. Han är hennes hjärtebarn, hennes guldgosse, hennes livs stolthet, och tänk bara så stor och stilig han har blivit... bara ingen syndig Kvinna kommer och förför honom!

Tristan: Tristan är Theodoras sorgebarn. Hur blev det så här? Vad är det han grubblar på, vad är det han skräms av och varför, varför, varför vill han inte prata med Theodora om det? Han var ju hennes lilla gosse en gång han också, precis som Tommy och hon älskar ju honom så mycket fast han är tvär och klumpig och alltid slår sönder allting.

Thomas Jr: Jr är Thomas Srs son i ett tidigare äktenskap, och Theodora vet att hon borde tycka om honom och behandla honom lika väl som sina egna söner, men det är ju så svårt — han är ju så besvärlig, så grälsjuk, så fixerad vid att alltid få som han vill. Gud give att hon orkar med honom. Kanske är han hennes straff för någon sedan länge glömd synd?

Thomas Sr: Sr är Theodoras make och naturligtvis också den ideale mannen - snäll vänlig och omtänksam, en god make och far. Naturligtvis lever de i ett platoniskt förhållande, och Theodora fungerar mer som hans sköterska än hans maka eftersom han är gammal och krasslig. Hon är mycket rädd för att han skall dö ifrån henne — vad skall hon då ta sig till?

Kinesiskt porträtt

Färg: Gul

Aktivitet: Hushållsgöromål

Djur: Kameleont

Substantiv: Stickning

Naturföreteelse: Vårvind

Känsla: Omtanke/Oro

Material: Keramik

Personliga ägodelar och kännetecken

"Bibeln", på nattduksbordet

"Jane Eyre", en roman av Charlotte Brontë, på nattduksbordet

Ett nålbrev, i byrålådan

En fingerborg, i byrålådan

En korg med garner och sytråd i olika färger, i byrålådan.

Ett silversmycke - en gammal minnessak, i byrålådan

En nyckel, i byrålådan

Theodora har två ytterst tunna ärr tvärs över handlederna... de ser nästan ut som självmords-ärr men är ett minne efter en olycka i köket, men hon skäms ändå för dem, trots att de är "oskyldiga" och vill inte visa dem.

Morgonens händelser

Åh, det är underbart... du är på vinden... du ligger på rygg på det stora ljusa trägolvet och solen skiner in genom de många fönstren och du kan känna din mage, hur den är stor och rund som ett övermoget äpple, hur den strävar upp mot takbjälkarna... och du känner hur det rör på sig där inne... egentligen gör det ont, men du är så lycklig över att vara här, över att det äntligen sker, efter så många år, att du inte bryr dig om smärtan... det är en god smärta, en ren smärta... och den ökas ständigt, den drar i dig, sliter i dig, som tusen demoner, som hundratusen män, men du tittar på den blå sommarhimlen utanför och håller ut... du vill inte skrika, du vill föda ditt jungfrubarn ensam, utan att någon stör er och det gör du... med ett kvidande glider det ut ur din kropp, och ja, ja, ja, det är en flicka, och hon skall inte heta Trisha.

Du vaknar ur drömmen och stiger upp.

Som vanligt minns du ingenting av morgonens händelser; plötsligt bara står du påklädd i köket och lagar frukosten, långt före din make och pojkarna förstås... en god mor stiger upp långt före resten av familjen, och lägger sig sist av alla, så det gör du alltid, men det oroar dig att du inte kommer ihåg vad du har gjort. Du börjar undra om du är sjuk — på senare tid har du haft fler och fler minnesförluster, men det kanske bara är luftombytet som gör dig så trött att du inte kan minnas varken den sista eller den första vakna halvtimmen på dagen. Nåja, det är bäst att inte säga något till de andra, de skulle bara oroa sig, iallafall Tommy och din make(?). Dörren öppnas och Tristan kommer in.

"Hej! Godmorgon mor."

"Godmorgon Tristan, är du redan uppe? Vad du ser blek ut. Kom och sätt dig här och drick en kopp te så piggnar du nog till"

Han ser verkligen sliten ut, men när du sträcker fram handen för att rufsa om i hans hår eller kanske till och med klappa honom på kinden, rycker han undan huvudet och går och sätter sig. Om jag bara kunde nå honom! Efter honom kommer Jr, prydlig som alltid, och som alltid irriterad på din yngste och mest älskade son Tommy som som vanligt har försovit sig.

"Men det är ju ändå sommarlov..." säger du.

"Vi skall äta frukost tillsammans som vi alltid har gjort. Jag ser ingen anledning till att bryta sådan fundamentala familjetraditioner bara för att den där spolingen inte kan gå upp i tid!" svarar han.

Han har alltid varit sådan, så mån om ordning och traditioner. Du vet att du borde älska honom för din makes (é) skull, men du kan verkligen inte även om du försöker av hela ditt hjärta. Kanske är du inte någon god människa. Kanske skall du föreslå en picknick i det gröna för att lätta upp stämningen litegrann, det är ju så vackert väder ute. Just när du är på vippen att göra detta kommer Tommy ner, din egen lilla raring även om han (*deé*) nu har blivit stor. Du gör dig beredd att försöka mildra Jrs utskällning, men så plötsligt slår det dig att du saknar din make (é). Var kan han vara? Innan du hinner börja oroa dig kommer han dock in genom köksingången, alltså utifrån. Vad har han gjort där? Hans nattskjorta klibbar runt benen på honom - tänk om han blir förkyld och dör?

7.1.5 Thomas Sr Macfadden

COGITO, ERGO, SUM.

(JAG TÄNKER; ALLTSÅ ÄR JAG TILL.)

RENÉ DESCARTES, AKA CARTESIUS

Thomas Sr vet inget, känner inget och förstår ingenting av vad som sker... han har ingen aning om vem han är, eller var, eller varför. Dock känner han på sig att det är väldigt olämpligt och kanske rent av farligt att avslöja detta innan den rätta tiden är inne (*vilken rätta tid?*) och dessutom vill han inte oroa... vem då?

Kinesiskt porträtt

Färg: Vit

Aktivitet: Sökande

Djur: Kameleont

Substantiv: Spegel

Naturföreteelse: En grund damm   Känsla: Tomhet/Undran

Material: Glas

Personliga ägodelar och kännetecken

En nattskjorta, på kroppen

En tunn silverkedja, om halsen

Dessutom har Thomas Sr en stor tatuering på bröstet och spindeltunna ärr på handlederna - från ett sedan länge svunnet självmordsförsök?

Morgonens händelser

Det knähöga daggiga gräset blöter ner din nattskjorta så att den klafsar om benen på dig. Den lilla pojkens hand känns len och trygg (*...precis som din brors brukade göra...*)

”Vi skall alltid vara tillsammans. Alltid” säger den lilla pojken.

"Vad heter du?" frågar du

Han ser sorgsen ut, men den bekymrade minen spricker upp i ett leende.

"Det kommer du snart att få veta. Kom." säger han och tar ett hårdare grepp om din hand. Ni kommer ut ur skogen och framför dig ser du ett stort hus. Pojken pekar på en sidodörr och säger att det är där du skall gå in. Du känner igen huset (*varför?*).

"Du bor där nu för en tid" säger pojken. "Ta hand om oss."

Gräset känns kallt och vått under dina fötter när du börjar gå över gräsmattan och men när den lilla handen släpper din vänder du dig osäkert om. Han är borta. Du står stilla en stund och undrar vad du skall ta dig till. Det är tyst överallt - knappt ens något fågelkvitter hörs över sjön. Det enda du kan höra är deras röster (*från köket?*) och en doft av nystekt bacon driver sakta emot dig över gräsmattan. Du bestämmer dig för att göra som pojken har sagt och går in genom den av honom anvisade dörren. Mycket riktigt kommer du rätt in i ett stort kök. Runt bordet sitter en yngling i sjuttonårsåldern, en ung man och en man i trettioårsåldern. Bredvid den yngste står en kvinna med en tekanna i handen. De är alla långa och mörkhåriga och de tittar alla förvånat på dig där du står i dörröppningen med nattskjortan klistrad mot benen.

7.2 Minnen

Detta är de minnen och tankar som hela scenariots upplösning bygger på. Det är svårt att ange exakt när, eller i vilken ordning, eller till vem ett visst minne skall delas ut. Därför har vi försökt ange utlösande faktorer, samt någon slags "prioritetsordning", dvs vem av karaktärerna som har lättast att minnas en viss sak om två av dem kommer till samma plats samtidigt eller så. Om en karaktär nämns sist, efter tre punkter, alltså "...Theodora" innebär detta att Theodora har ytterst svårt att minnas det här. Om en karaktär inte finns med på prioritetsordningen innebär det att han inte kan minnas händelsen alls - man kan ju inte minnas händelser man inte har upplevt! Dock fann vi själva när vi spelade att det är nästan omöjligt att hålla reda på/följa prioritetsordningen, men försök litet grann iallafall!

Vissa minnen är inte bundna till en viss plats eller händelse så spelledaren kan dela ut dessa när han tycker att det passar bra - när spelarna har idétorka, när spelet går slött, när någon är inne på fel spår - förslagsvis mer mot slutet av scenariot. Sr bör få flest minnen av alla, eftersom han inte har någon annan information alls.

Observera att flera spelare inte bör få samma minne samtidigt och att ett minne tas tillbaka av spelledaren så snart spelaren har läst igenom det. Om spelaren så önskar kan han försöka få fram minnet igen genom att återvända till samma plats eller göra samma sak som han tror utlöste det... det är upp till spelledaren att besluta om han vill låta spelaren titta på minnet igen - eller kanske minnas något helt annat!

Nedan följer din version av minnena dvs där namn, prioritet etc ingår. På spelarnas versioner finns bara numret. Nummerordningen börjar på 36 istället för på 1, eftersom det annars skulle bli för uppenbart att det första minnet var just det första. Dessutom ger det spelarna illusionen av att det finns massor med minnen, och det gör det ju också, i verkligheten.

För att underlätta behandlingen av alla minnen finns det en lista där enbart minnets nr, namn, plats/händelse och prioritet finns med. Listan är tänkt att vara till hjälp för att ni snabbt skall kunna leta reda på ett minne under scenariots gång.

36

Lekande tvillingar I

Plats/händelse: På vinden... om teckningen hittas i kistan.

Prioritet: Tommy, Tristan, Sr, Theodora, Jr

...det är vinter och kallt ute... ni har varit ute och åkt kälke men Mor ropade in er... nu sitter ni vid köksbordet och dricker te och målar med Pappas bläckfärger.... du ritar en fin häst och Timmy ritat en till och han säger att ni alltid skall rita samma saker för ni är tvillingar och ni skall alltid vara tillsammans och aldrig skiljas åt och du känner dig trygg...

37

Lekande tvillingar II

Plats/händelse: Skogen.

Prioritet: Tommy, Tristan, Sr, Theodora, Jr

...ni sitter i en glänta i skogen... solen skiner genom lövverket och du känner den goda rika doften av skuggfuktig mark... så kommer den gula fjärilen fladdrande och ni jagar den genom snåren tills ni hör Mor ropa på er med sin klara röst; "Var är mina små pojkar?" och ni springer rakt in i hennes famn och är trygga tillsammans i doften av sol och vind och hennes hår...

38

Drunkningsolyckan

Plats/händelse: Vid sjön.

Prioritet: Tommy, Theodora, Tristan, Sr, Jr

...solen bryter sig ur molntäcket och skiner över sjön... solstrålarna dansar vals med vågorna och brisen och det är så vackert... Du suger på karamellen du nyss fick ur Mors påse... det är ju er födelsedag, hela elva är ni nu... och den smakar sött och gott och du vet att Timmy tycker likadant... ni tycker alltid likadant... och du ber att få en karamell till men det finns bara en kvar och du vill ta den, och Timmy säger inte emot, men Far säger att egentligen är det hans karamell som är kvar, men ni kan få den om ni delar på den, så det gör ni... Timmy stoppar in den i munnen, för Far säger att han är rättvisast, och så biter han sönder den och spottar ut din halva i din handflata; den här hal och klibbig och du tappar den nästan när du skall stoppa den i munnen...

Plötsligt börjar Mor dra Far i armen och snyftande säga "han drunknar, han drunknar, drunknardrunknardrunknar" och peka utåt sjön. Du ser dig förvirrat omkring, men Timmy är kvar hos dig och du är ju där, så vem pratar hon om? Du vill säga till Far att allt är bra, att ni alla är här, men Far är redan borta, han springer mot stranden, ner mot sjön, och du kan se en liten gestalt vifta med armarna en bra bit ut... och Far ror och ror och ror, så skummet ryker och hans hatt får av... och solen går plötsligt i moln... och han når fram... och den drunknande välter båten... varför gör han så... du håller Timmy hårt i handen och suger på din karamell, men den är inte god längre; kanske ni skulle ha gett den till Far, kanske... kanske kan du ge den till honom när han kommer tillbaka... varför kommer han inte upp igen, varför är båten tom, varför säger Mor ingenting, varför finns det bara en tom eka på Loch Lomonds vindpinade grå vatten? Du skulle inte ha tjatat om karamellen.

39

Lekande tvillingar III

Plats/händelse: På vinden... om bollen hittas.

Prioritet: Tommy, Tristan, Sr, Theodora, Jr

...du sparkar på bollen... den är stor och blå, nästan lika blå som himlen och Mors ögon.... den far genom luften i en vid båge och slår ner framför Timmy som missar den eftersom en kraftig vind griper tag i den... en onaturligt kraftig vind... du ropar till Timmy men orden slits ur sin mun och han hör dem inte... och tillsammans ser ni hur bollen dansar uppför sluttningen.... och så mojnar vinden plötsligt... och bollen lägger sig till vila bland De Stora Stenarna dit morfar har sagt att ni inte får gå... Morfar kommer att bli så arg så arg...

40

Smycket - initiering

Plats/händelse: Levande ljus/eld eller åsynen av smycket.

Prioritet: Tommy, Tristan, Jr, Sr, Theodora

Cirkeln runtomkring er är sluten. Nu finns bara ni två. Smyckeshalvorna framför er bildar en enhet... de ligger ovanpå varandra nu men någon gång skall de gjutas samman, det har Morfar sagt, och det blir en härlig dag, bättre än idag, idag är bara er tolvårsdag, idag är bara början...

Halvorna reflekterar omgivningen; de fyra ljusen i kardinalpunkterna, era ansikten, de mörka skuggorna och de upplysta stenarna. Liksom mikrokosmos finns i makrokosmos återskapas verkligheten i smyckets reflektioner och du och din bror blir ett med era respektive smyckeshalvor och för en kort stund ett med varandra — inte två själar utan en, inte två viljor utan en, inte två intellekt utan ett... men fortfarande två kroppar.

41

Meditation I

Plats/händelse: Biblioteket... skall komma före minne nr 44.

Prioritet: Tommy, Tristan, Jr, Sr ... Theodora

Ni sitter bredvid varandra... två vackra, trettonåriga gossar, bredvid varandra men ändå inte, med varsitt smycke i handen... Du tittar intensivt på ditt, håller det varsamt i handflatan, smeker de cirklande formerna... vinklar det så att det fångar upp solreflexerna från det bonade biblioteksgolvet. Det är vackert och du vill visa det för Timmy, men han är långt, långt borta, försvunnen (vilse?) bland sitt smyckes hela och halva cirklar... du tycker inte om det riktigt, men Morfar har sagt att ni skall göra så...

43

Blodsbröder

Plats/händelse: Åsynen av blod.

Prioritet: Tommy, Tristan, Sr, Theodora ... Jr

Ni smyger er in i ringen av resta stenar... tänk om någon ser er... då blir Morfar inte god att tas med... men det måste göras, det har Timmy sagt, så för en gångs skull har Timmy ledningen. Ni hukar er mitt i ringen och Timmy tar fram kökskniven och skär först sig själv och sedan dig i tummen. Blodet väller fram... ljusrött, vackert... och Timmy griper snabbt tag i din hand. "Det får inte falla på marken" säger han. "Marken är blodtörstig" Ni pressar era tummar hårt mot varandra, och litet grand rinner längs era händer, men inget droppar. "Lovar du?" säger han och du svarar "Ja, för alltid, alltid tillsammans" och han ekar "Alltid" och som en reflex griper du efter smycket du har om halsen men han hindrar dig igen. "Smycket är deras" säger han bara, och sen går ni ner till bäcken och sköljer av er för Timmy vill inte att blodet skall hamna på marken, hellre i vattnet... "Till Far" säger han, och sedan går ni hemåt för att äta lunch och du är fjorton och det är sommar och du är lycklig.

44

Meditation II

Plats/händelse: Biblioteket... minne nr 41 skall komma före detta!

Prioritet: Tommy, Tristan, Sr, Theodora, Jr

Morfar kommer in i biblioteket där det är meningen att ni skall sitta och meditera nu. Timmy gör det, men inte du... du kan inte koncentrera dig på din halva av smycket en dag som denna... vinterns första snö håller på att falla och du fantiserar redan om skidåkningen efter lunch. Du rycker till när Morfar kommer, men det gör inte Timmy, och Morfar går snabbt men tyst fram till dig, håller för munnen för dig och släpar ut dig i vedboden där han ger dig ett ordentligt kok stryk... femton år gammal är du, och du får stryk som en hund.

Tillbaka i biblioteket igen sitter du blickstill för att minska smärtorna i din såriga bak och låter dig dras in i smycket... en flykt lika god som någon. Timmy har inte rört sig.

45

Janusstatyn

Plats/händelse: Åsynen av janusstatyn i källaren.

Prioritet: Tommy, Jr, Tristan, Sr, Theodora

Du smyger dig ner i källaren för att hämta ljuset Morfar bad om... smyger eftersom du trots dina sexton år är rädd för att gå ner i källaren. Där nere är det alltid kallt och unket, och där nere står Statyn, statyn av den dubbelhövdade guden som du inte vågar titta på.... men du vet att den (han?) tittar på dig och följer dig med något av sina ögonpar vart du än går. Timmy säger att om han har två halvor måste den ena vara god, men det tror du inte på, inte med så små, stickande ögon, som tittar, tittar... bevakar.

46

Tatueringen

Plats/händelse: Källaren, dag 2 för Tristan och Theodora.

Prioritet: Sr, Tommy, Jr, Tristan, Theodora

Du ligger stilla på bordet i ett rum i källaren där du aldrig har varit förr och du undrar var Timmy är? Det är kallt och fuktigt och det borde kännas som en fängelsehåla, men starka lampor lyser här, och nu öppnas dörren och Morfar kommer in, åtföljd av en skräckinjagande jätte med kal hjässa och slingrade tatueringar på varje synlig del av kroppen. Han har med sig en väska som han ställer bredvid dig på bordet och öppnar... den är full av nålar, små knivar och färger och du anar vad som skall komma nu... du har sett glimtar av de andra, de vuxna, vid enstaka tillfällen, så du tar av dig tröjan fast du inte vill och blottar din magra sjuttonåriga bröstorg, len och slät, utan något hår, och morfar nickar gillande och du blundar och nålen skär in i skinnet och det gör djävulskt ont, men om du rör dig får du stryk av morfar och sen ingen mat och det är värre, och det starka ljuset nästlar sig in genom dina ögonlock och får dig att se rött, rött som blod, och det gör ont och det känns inte bra alls, och var är Timmy?

Samlaget

Plats/händelse: Åsynen av den erotiska tavlan i matsalen (dag 2).

Prioritet: Tristan, Thomas Jr, Thomas Sr ... Theodora

...plötsligt vaknar du... månskenet flödar in i ert rum, in genom fönstret och bildar en vit fyrkant på golvet bredvid sängen du delar med din bror... och mitt i den står hon, kvinnan i dina drömmar... hon är lång och vacker... så vacker... hennes kropp är som snidad i elfenben... kurva på kurva på kurva upp till hennes ansikte som du inte kan se; det är täckt av något, men det spelar ingen roll... hon är så vacker... och så eggande... och mellan hennes bröst dansar tatueringen, men den är inte likadan som er... inte riktigt... hon måste vara en dröm, men nej... hon kommer fram... vem är hon... men det spelar ingen roll... du visste inte att en kvinnohand kunde vara så varm och så mild.... och så hårdhänt på en och samma gång.... du visste inte att det kändes så här att ha en kvinna i famnen, att känna en kvinnas bara, runda, mjuka, underbara bröst tryckas mot ditt eget platta... du visste inte... men nu vet du... och du är så hård att det gör ont... men du vet inte vad du skall göra åt det... inte en sjuttonårig oskuld som du... och hon kysser dig... men så försvinner hennes mun... hon kysser Timmy och du kan se hans händer på hennes bröst... men du blir inte svarsjuk... det är så det skall vara... du och han skall alltid göra allting tillsammans... och så känner du hennes hand på din lem och det är ljuvligt, ljuvligt till en början, och du tror att du skall flyga i luften, men så vill du ha mer mer mer... du tvekar inte mer utan vet och vill och ska tränga in i henne med all din kraft, ta henne... rida henne våldsamt tills begäret har släckts... och tillsammans tar ni henne, eller hon er... du vet inte.... du minns inte.... ni är bara en röra av kroppar som samtidigt tillfredsställer och utnyttjar varandra... luften fylls av dofter av svett och blod och säd... och en annan svag doft som är hennes... och med ett rop flyr din själ ut i saligheten och allt blir svart... vem är hon?

Offerritualen

Plats/händelse: Domarringen.

Prioritet: Tristan, Sr, Theodora ... Jr,

...de håller fast dig och tvingar dig att titta... eldskenet dansar mellan monoliterna i domarringen... det spelar över de nakna kropparna och de extatiska ansiktena... och trummorna slår fortare och fortare... du hör det rituella mässandet och ser din bror stå naken och tatuerad i ringen — samma tatuering som hon hade... alla tittar bara på honom men han tittar på dig och han är rädd rädd rädd... du kan känna hans ångest inne i ditt huvud och du vill vara hos honom.... ingen av er har någonsin varit ensam ensam ensam... men de håller fast dig... de står i ring runt honom, men så kommer hon, kvinnan, är det hon, oh Gud, oh Gud, nej, nej, neeeeeeeeeeej det är Mor!!! — och hon ställer sig bredbent över honom för nu ligger han ner... vad skall hon göra, skall hon göra det med honom hon också, men nej, han skriker och du skriker och trummorna slår fortare och fortare vad

gör hon vad gör hon vad gör hon... du vet det, du har alltid vetat det, (eller?), hela ditt liv (arton, arton idag, oh herregud) liv har du vetat det, hela er utbildning har ni fått höra det, och du borde ha vetat det, en för bägge, bägge för en, smycket, den mörka halvan av smycket, du borde ha anat det... du borde ha förhindrat det... du ser kniven höjas och känner smärtan i ditt eget bröst... och ni skriker bägge vilt "Jag vill inte dö" och så blir den starka länken mellan er bara en tunn tråd som sakta ringlar iväg uppåt för...

*...han är död...
...och du är ensam kvar...*

49

Natten i biblioteket

Plats/händelse: Biblioteket om kvällen

Prioritet: Tristan, Sr, Theodora, Jr

...rösterna ekar i hela huset och fotstegen dundrar likt åskmuller över ditt huvud och ropen skallar över heden... de kommer de kommer de kommer... skräcken för att någon skulle leta här kväver dig nästan och du kryper ännu längre in... skrämd som en kaninunge fast du är en ung man. Dörrhandtaget trycks ner och ditt hjärta stannar först för att sedan bara slå hårdare och hårdare och fortare och fortare... du mister all kraft och nästan all sans och vill bara fly fly fly du hör stegen han kommer närmare han kommer att hitta dig du kryper ännu längre in under skrivbordet du kan se hans fötter komma närmare... men men men plötsligt vänder de när ropet kommer utifrån, rösterna har ändrats och han springer sin väg.... all din energi återvänder och du flyr ut genom fönstret med böckerna i näven och bort bort bort över heden, rakt igenom domarringen med hans blod på dina fötter... och där slungar du ifrån dig smycket... du vill inte ha det mer, du hatar det, du vill vara fri, du vill bort bort bort... du vill glömma. Bakom dig brinner huset... du känner brandlukten sticka i din näsa och i dina lungor och tårarna skymmer din sikt ute på den mörka heden och du springer springer springer och ber att ingen må hitta dig och göra med dig som med honom.

50

Saknad

Plats/händelse: -

Prioritet: Tristan, Sr, Jr ... Theodora (dag 2)

Du minns dig och din bror och hur ni sa att ni alltid skulle vara tillsammans... Ni var väldigt lika, ni var faktiskt tvillingar. Just det det var ni, nu när du tänker efter. Ni var alltid och skulle alltid vara tillsammans! Enäggstvillingar var ni, du och Timmy! Du saknar din honom! Ni var så lyckliga tillsammans... aldrig skulle ni behöva skiljas åt och aldrig skulle ni känna er ensamma! Tillsammans kunde ni klara av vad som helst... Fars död och till och med Morfar.

Men... var är han? Ni svor ju på att aldrig skiljas åt. De gjorde något hemskt med honom, gjorde de inte det? Morfar bestämde och Mor hindrade dem inte... det är deras fel!!!

51

Ensamhet

Plats/händelse: -

Prioritet: Tristan, Sr, Theodora, Jr

Du kan inte leva så här. Du saknar honom. Du saknar honom som du skulle ha saknat din egen arm eller fot, nej, som du skulle ha saknat ditt eget hjärta om du skulle bli av med det.... men så är det ju.... han var hjärtat och du var hjärnan i er tvåsamhet... då när ni var två... men det är ni inte längre.... du är ensam kvar... kall, hård och tom.... ensam, så ensam, och utan hjärta... oförmögen till varmare känslor som kärlek och tillit redan vid tjugo års ålder.

52

Självmordet

Plats/händelse: Åsynen av ärren på handlederna, eller åsynen av speglar/spegelskärvor.

Prioritet: Tristan, Jr, Sr, Theodora

Det är natt. Långt borta hörs klangen från kyrkklockor... eller är det något annat...? På väggen hänger fortfarande spegelns ram... några skärvor sitter kvar i den och återkastar ljuslågornas fladdrande sken... smärtan är olidlig men befriande... lättnaden virvlar som rök genom rummet som är fullt av blodets mättade koppardoft... ty blodet bildar ett ringlande spår från den krossade spegeln till sängen där den unge mannens kropp ligger utsträckt... endast tjugofem är han, och äldre vill han inte bli. Så öppnas dörren och drar med sig larmet och stanken av Londons leriga gator...

53

Kapitulation

Plats/händelse: -

Prioritet: Jr, Sr, Theodora

Du känner dig förnedrad och utan kontroll över din egen död. Inte ens det kan du avgöra. De har verkligen makten över dig... som de har haft sedan din fars död... Smärtan i dina handleder påminner dig ständigt om att du har misslyckats, att det inte finns någonting du kan göra, ingenting annat än att återvända till dem och ta den plats som du ämnats för och göra det som de vill att du skall göra. Kanske saknaden efter honom kan försvinna då, om du får vara nära platsen där ni levde... och han dog?

54

Förberedelser I

Plats/händelse: -

Prioritet: Jr, Sr, Theodora

Kanske gjorde du rätt ändå, som återvände? Du känner dig varm efter badet och det är skönt att känna de varsamma händerna stryka över din kropp och massera den. Oljan luktar gott, luktar som rökelsen de brukar bränna i studiekammaren när du övar dig i att försätta dig själv i trans... ah... det ger en sådan känsla av gudomlig insikt att låta själen lämna kroppen och gå på upptäcktsfärd... men det är ju vad du snart skall bli också... en gud. Morfar hade rätt.

55

Droger

Plats/händelse: Vid åsynen av Thomas' små påsar...

Prioritet: Jr, Sr, Theodora

Det är dags för dig att sova, men du vrider och vänder dig oroligt i din säng ända tills dörren öppnas och din uppassare kommer in med en silverbricka i handen. På brickan ligger en försvinnande liten hög vitt pulver och ett litet rör. Du tittar på klockan, och när det är dags drar du girigt i dig den lilla lilla dosen och somnar sedan gott... och nästa morgon kommer han in igen; samme man, samma bricka, men en annan sorts vitt pulver som du sniffar i dig vid den rätta tidpunkten... och du mår så bra så bra...

56

Strax före Den Stora Ritualen

Plats/händelse: -

Prioritet: Jr, Sr, Theodora

Snart är den här... den viktigaste dagen i ditt liv... dagen när alla stjärnor och planeter står rätt, dagen du och Timmy föddes för... det som skall göras den dagen är syftet med era liv. Den dagen skall smycket äntligen fogas samman och ni skall äntligen bli ett, förenade på ett sätt som ingen kan föreställa sig, en förening mellan livet och döden samtidigt... Du kommer att få krafter ingen kunde drömma om.

57

Den Stora Ritualen

Plats/händelse: Domarringen, dag 2.

Prioritet: Sr ... Theodora

Doften av rökelse ligger tung och cirkeln håller på att slutas... en ritual till... (en till?)... den största av alla... men den här gången är det du som står i mitten (den här gången?)... den här gången spelar eldskenet över en vuxen mans kropp, inte över en gänglig artonåring (sluta tänka

7.3 Drömmar

och du känner igen rösten så väl, så väl, den skär in i dig som en het kniv i smör och för en sekund är du lika mjuk i knäna som det smöret, du sjunker nästan ihop när du tar till dig den plötsliga insikten; det är Timmy som ropar!

"Timmy, Timmy!" ropar du som ett eko av honom och börjar springa; plötsligt kan du springa iallafall, och hettan spelar inte längre någon roll när ni faller i varandras armar. För en kort sekund slår dig tanken att det kanske bara är en djävulsk bluff, men nej; du känner hans kropp lika väl som din egen, ben av ditt ben, kött av ditt kött, blod av ditt blod. Det är han, det vet du bortom allt tvivel.

"Är vi i helvetet, Timmy?" frågar du

"Njaaaa" säger han dröjande. "Jag är i helvetet... fast i en annan sorts helvete än det här. Du är bara här på besök eftersom jag måste visa dig någonting viktigt."

"Men" säger du, och ignorerar den sista halvan av hans uttalande "du kan väl inte vara i helvetet, Timmy? Det kan du väl inte? Du kan väl inte lämna mig ensam? Det får du inte! Jag vill inte! Jag klarar det inte utan dig!" Med gråten i halsen kramar du honom ännu hårdare och känner plötsligt hur... substanslös... han är... inte lika fast och påtaglig som nyss.

"Broder" svarar han och håller hårdare om dig, eller försöker åtminstone, men hans armar är så tunna nu "tiden är knapp. Vi måste skiljas åt för en tid... men om du gör som jag ber dig kommer vi att förenas igen, för alltid... vill du det?"

"Ja... javisst", stammar du och skräms av intensiteten i hans blick.

"Kom då" säger han och tar tag i din hand och leder dig mot det blodröda ljuset. Ni viker om hörnet och kommer in i smedjan, rakt in i dunket av släggan, vattnets fräsande och den dånande elden. Aldrig förr har du önskat att du kunde blunda med öronen, men nu gör du det... med hela kroppen helst. Hettan här inne är nästan outhärdlig, och vore det inte för Timmy skulle du ha flytt ut i den jämförelsevis svala gången igen, men för hans skull stannar du och tittat på den jättelika mannen som står där med ryggen åt er och svingar sitt stora knoster. Han är minst två meter lång, med biceps som tunnor, och svetten forsar längs hela hans nakna kropp när han ursinnigt hamrar på ett stackars oskyldigt järnstycke som har råkat hamna på hans städ.

"han får inte se oss" viskar Timmy i ditt öra och du nickar intsämmande. Inte skulle du vilja hamna i den där kolossens klor, nej aldrig! Du är på väg att retirera in i tunneln igen, men Timmy tar din hand och istället smyger ni iväg längs rummets vägg i en försiktigt kringgående rörelse tills ni kan se honom snett framifrån. Han har ett långt skägg och vildvuxet hår, och några gnistor leker i hans lugg, men slocknar snart eftersom han är så indränkt med svett. Han verkar inte märka det. Med gapande mun upptäcker du att han är tatuerad precis som ni, men du hinner inte säga det till Timmy innan han nyper dig i armen.

"Titta noga nu" säger han "och kom ihåg att berätta det för resten av dig sen, lova! Du måste samarbeta med dem!"

"Ja, jag lovar, men vad menar du med..."

"Sssssch! Vi får inte prata mera nu. Titta bara noga, för vår skull, och smyg sen iväg. Han får inte se dig, kom ihåg det."

Plötsligt är det dödstyst i smedjan, och du vågar inte fråga Timmy vad han pratar om. Smeden vänder sig om och tar något från tunnan bakom dig. När han vände sig mot er igen ser du att det är något smått han håller i sina två jättelika händer, någonting smått och glittrande... era smycken! Med ett avgrundsskratt hettar han upp Timmys halva och klipper upp dess "huvud" med en tång, den värsta du har sett. Du skriker nästan högt och när du tittar på Timmy för att få stöd är han plötsligt borta! Utom dig av fasa tittar du på smeden igen; skall han dela på ditt också, skall du också försvinna, men nej, han trär ditt smycke på Timmys och gjuter samman hans igen, så väl att skarven inte syns, så nu sitter halvorna ihop, förenade i huvudena, två länkar i en kedja. Han håller upp sitt verk framför sig och drar lätt för att se att det håller och det gör det, det gör det, och han skrattar högt och vrålar att nu har han er, nu har han er fast för alltid, han kan göra vad han vill med er så länge smycket sitter ihop, vad han vill i evighet, och när du tittar på hans ansikte igen ser du att skägget och det vildvuxna håret är borta, och den muskulösa kroppen likaså, för det är morfar, det är morfar som står där i helvetets smedja och skrattar åt att han har fångat er för alltid... så länge smycket håller samman är ni hans våld... och trots att det är så hett här inne har han hedens kalla dimma kring sina fötter och du vänder dig om och flyr, hals över huvud bakåt in i en annan gång med Timmys sista ord ekande i ditt öra i takt med dina dånande hjärtslag

"Tiden är knapp, tiden är knapp, tiden är knapp..."

Tristans dröm

Poliserna släpar in er i ett tomt omklädningsrum och säger åt er att klä av er. Tommy först... han är mager och valpig och på hans taniga bröst återfinner du samma tatuering som finns på ditt eget... hur? Du kan se att han är rädd, livrädd, men själv känner du dig underligt nog inte skräckslagen.... du har ju alltid vetat att du var skyldig, och det är nästan en lättnad att åka fast. Lugnt klär du av dig och ser Tommys ögon vidgas av häpnad när han ser din tatuering... men han är inte den ende. Likt en sömngångare öppnar Jr sin skjorta och visst... på hans bröst skimtar en likadan. Mor står i ett hörn, med ansiktet vänt inåt och vägrar titta på er och det blir Far som klär av sig härnäst. Du vill inte heller titta, men kan inte låta bli. Hans kropp är helt hårlös, som ett nyfött barn, och han har inga ärr någonstans efter vad du kan se, ingenting som visar att han har levat över huvud taget... utom tatueringen, för naturligtvis (?) har han också en... men den är inte likadan som er, nej, den är dubbel!

Det är kallt i rummet och du känner hur gåshuden sprider sig över hela kroppen, hur de små håren reser sig och hur testiklarna sakta kryper uppåt. Tommy tittar bönfallande på dig och du kväver en impuls att ta hans hand... han är så lik Timmy, så lik... men Timmy är död. Det är ju därför ni är här, eller?

Nu sätter man handbojor på er, och det kalla stålet mot din hud får dig att rysa till. Plötsligt känner du dig rädd igen - med händerna fastlåsta bakom ryggen är du helt utelämnad.... nu har du ingenting att skylla dig med... och du vill inte att någon kvinna skall se dig naken mer, inte ens Mor, men nu går en polis tveksamt fram mot henne i hörnet och säger

"Ni får allt också klä av er, Theodore. Det är en del av reglementet."

Hans ord ekar mot kaklet, studsar runt i rummet och Mor vänder sig om och skriker.

"TheodorAAAAA! Jag heter TheodorAAAAA och jag tänker minsann inte klä av mig bland en massa karlar!"

Det konstiga är att medan hon skriker blir hennes röst allt grövre, och när de fem poliserna till sist drar kläderna av hennes motspänstiga kropp hörs plötsligt ett högt skrik och en duns. Du vänder dig om och ser Tommy ligga i en hög på golvet, avsvimmad av chocken och nervpressen. Jr står och stirrar ömsom på Tommy och ömsom på Mor med öppen mun och ett uttryck av vämjelse i ansiktet, och Far... han ser plötsligt oerhört gammal ut. Långsamt vänder du sig om, rädd för vad du kommer att få se, men oförmögen att låta bli, och där står hon, din Mor som uppenbarligen inte är din mor eftersom hon är skapt likadant som du... bortsett från den dubbla tatueringen på bröstet, de bröst du trott dig dia.

För ett ögonblick är det dödstyst i rummet... till och med ekona tystnar inför uppenbarelsen av mannen Theodora, men sedan börjar Tommy gråta och ropa på mamma... och på Timmy.

"Men det är ju därför ni är här" säger den rödbrusiga konstapeln. "Ni är arresterade för medhjälp till mordet på er tvillingbror Timmy."

Dina knän viker sig nästan och du vill säga att så är det inte alls, du visste ju inget, det var inte ditt fel, inte alls.... du vill berätta för dem hur mycket du älskade Timmy och hur nära ni stod varandra och att du har saknat honom varenda dag sen han togs ifrån dig, men inga ord kommer ur din mun, för bakom konstapeln står Timmy, livs levande! Du pekar och ropar, men ingen bryr sig om vad du säger, och ingen verkar se honom, men han ser dig och han ger dig sin förlåtelse...

"Jag vet... jag vet att det inte var ditt fel att jag dog... men du måste hjälpa oss nu... du måste samarbeta nu, för din och min skull!" säger han, och du försöker förtvivlat göra någon annan uppmärksam på honom utan att lyckas, och det sista du ser av honom är hur han gör en gest som omfattar er allihop, också den gräsliga Theodora-mannen, och ropar "Samarbeta! Lita på mig, snälla!"

Sedan krossas fönstren och en tidvattenvåg väller in i rummet, en våg med kallt, grönt och slemmigt vatten, fyllt av grodyngelägg, och du försöker förtvivlat rädda Tommy, men det går inte att simma med handbojorna bakom ryggen... fast det är inga handbojor längre, det är det samman-gjutna smycket!

Jrs dröm

För en gångs skull är du inte drogad. Det skrämmer dig, men det känns skönt också, och du vet varför; det är dags att öva visualisering och det görs bäst med en opåverkad hjärna, annars vet man inte om det är en lyckad visualisering eller bara drogframkallade hallucinationer.

Du är alldeles ensam i Husets källare och ritar upp dina cirklar med vit krita, noggrant, noggrant, Kultens symbol i mitten, inskriven i en stor cirkel. Det är svårt att få alla cirkelbågar alldeles runda och de båda symbolhalvorna symmetriska och lika stora, men du lyckas till sist. När det är gjort klär du av dig naken, smeker frånvarande tatueringen på ditt bröst - bara halva symbolen än så länge - och tänder rökelsen och ljusen.

Du ställer dig i cirkelns mitt, där symbolens båda halvor förenas, vänder dig åt öster, barndomens väderstreck och börjar med att försöka visualisera svärdet. Det är svårt, för drogbegäret börjar redan slita i din kropp, men du undertrycker det - är du då inte den viktigaste människan i världen, snart en gud, borde du inte stå över sådant?

Plötsligt lättar allt, och du ser... men det är inte vad du ska se.... det är Tommy, Tommy i gryningen en vårmorgon! Förtretad vänder du dig åt söder istället, mot ungdomen, och där står Tristan mitt i en solig sommardag. Du vill inte att de skall vara här, de stör dig, och irriterat vänder du dig mot väster bara för att se Theodora i skymningen med höstlöv i sitt svarta hår. Och ja, åt norr står han, den gamle mannen, din "far" insvept i mörker och snöstorm.

De skall inte vara här!!! Du har inte tid med dem! Du skall se andra saker här, inte din familj. Du vill jaga bort dem men det går ju inte, eftersom de bara är visioner. Förtvivlat försöker du tömma din hjärna och tänka på annat, men det går inte, för plötsligt höjer Tommy sin röst och sjunger, och tänka sig, de faller in i sången en efter en; Tristan, Theodora och Sr, inte bara faller in förresten, de sjunger kanon;

*"Row row row your boat
gently down the stream!
Merrily, merrily, merrily,
life is but a dream!"*

Samtidigt börjar de gå mot dig, och du vill röra dig men du kan inte, kan bara vända dig mot Tommy som kommer först och backa ett steg. Sen sjunger han den sista versraden och.... försvinner in i dig...

"...life is but a dream" sjunger Tristan och sjunker in i din högra sida...

"...life is but a dream" ekar Theodora och försvinner in i din rygg...

"...life is but a dream" sjunger Far med förvånansvärt stark röst innan han förenar sig med er andra.

Du är ensam igen och undrar vad som hänt, vad det var för en vision och undrar vad den betyder, när du får en till, ty framför dig, på sin halva av symbolen, står Timmy. Du vill omfamna honom, men kan fortfarande inte röra dig. Han håller upp sin hand för att hindra dig och säger

"Jag är besviken på dig. Du valde fel väg, och nu är vi i knipa, du och jag. Du skulle ha valt Theodore och inte Angus. Morfar har inte gjort annat än ljugit för oss och manipulerat oss och stulit våra liv - ditt med, om än inte bokstavligen talat."

...men så plötsligt börjar allting röra sig så långsamt så låååååååångsam!... Timmy vänder sig bort och du känner ett tydligt hugg i bröstet... varför vill din lilla raring inte se dig? Förtvivlat sträcker du ut armarna mot Tommy, men det är inte Tommy längre, det är Tristan, och runt honom vissnar träden. Bakom dig hörs ett märkligt ljud... som om du inte är ensam i din sorg och förvirring, som om själva jorden pågasas med dig, och när du vänder dig om ser du dommarringen växa upp ur hedens torra tuvor, för det är hed överallt nu, och dimma... En bit bort står Sr och tittat sorget på dig och din son, men han kan inte hjälpa dig nu, kan inte röra sig, men det kan du... och när du vänder dig om igen kan du se att Tristan har förvandlats till Jr.. han går fortfarande fram emot dig, snabbare och snabbare nu, och du vill inte längre, du ångrar dig, du vill backa bort, du vill inte att han skall... komma nära dig, men du kan inte röra dig och han kommer emot dig och... tränger in i dig... går rakt in i din kropp och gömmer sig där som en kall sten under ditt hjärta... och själv känner du hur du dras baklänges in i Sr, in i hans kropp, men på något märkligt sätt kan du ändå titta ut, och det du då får se gör att du vill skrika och gråta, men du har ju ingen kropp längre och dimman är så tät att det ändå inte skulle höras... tröstlöst virvlar den runt dig... erë... på den kalla tomma heden... och Timmy vänder sig om, och han är plötsligt arton igen, han ser ut som den natten han dog... så lik Tommy att det skär i ditt hjärtat, och han kommer fram till dig och han gråter och han höjer sina händer och han säger

"Hur kan du göra så här... hur kan du svika mig så här?"

"Jag har väl inte gjort något, har jag det?" frågar du med darrande röst "Det var inte jag som dödade dig... det var vår mor.... det minns du väl.... jag ville inte att det skulle hända, jag ville det inte... jag visste inte att det skulle hända, jag lovar" ...och du känner hur rösten bryts.

"Jag menar inte det" säger han irriterat. "Jag vet att du inte ville att jag skulle dö... men jag vill fråga dig varför du förnekar mig, mig... din egen bror?" och han står naken i dimman med ljung snärjd runt sina fötter och blodet rinnande ur det fruktansvärda såret på bröstet.

"Jag har aldrig förnekat dig" protesterar du ilsket "aldrigaldrigaldrig! Jag har saknat dig sen den dag du dog! Det var du som svek mig! Det var du som lämnade mig ensam!"

"Säger du det" svarar han "Du som inte ens känns vid din egen kropp, så mycket hatar du sig själv... och därmed mig! Jaja! Se efter om du törs du bara! Du låtsas att du är kvinna för att slippa tänka på oss, på det vi hade... och på det du, just du gjorde när jag hade dött!" Han är arg nu, tårarna som rinner längs hans smutsiga kinder har inget med sorg att göra; de består av ren och skär vrede.

Du känner osäkerheten välla in i dig som en tidvattenvåg. "Vad pratar du om?" frågar du.

"Jag pratar om att du återvände till morfar sen, till Angus trots allt han gjorde mot oss, trots att han lät döda mig!"

"Det gjorde jag inte alls! Det är inte sant!" Paniken väljer upp i magen på dig och du anar att obehagliga sanningar är på väg ut ur ditt undermedvetna som spyor ur en sjuk mage.

"Jo det är det, för det gjorde du... men det förnekar du nu! Och du vill inte hjälpa mig mera, fast jag behöver dig, fast jag behöver din hjälp... för du förstår inte att vi är i fara igen, bägge två, på grund av vad morfar gjorde mot oss!"

"Jag vill visst hjälpa dig! Du är ju min egen bror, min tvilling, min bättre hälft!" säger du med darrande stämma, och dimman sveper runt dig och förvränger allt du säger så att det låter stumt och blodlöst. Förtvivlat sträcker du fram händerna mot honom.

Han rätar på ryggen och ser dig djupt i ögonen. "Då så. Du måste tala med din familj. Du måste berätta sanningen om dig själv. Du måste. Och glöm inte att tiden är knapp. Annars är vi dömda både du och jag."

Srs dröm

Du befinner dig i ett dimmigt intet, men i detta ingenting finns det en klart avgränsad volym, en glasbubbla fylld med vatten... en guldfiskskål faktiskt. Men det är inte guldfiskar i den.... bara ett enda vilset litet grodyngel. Du går fram genom dimman för att titta närmare på skålen, dragen av någon osynlig kraft, och den kommer i sin tur svävande fram mot dig och stannar i jämnhöjd med dina ögon. På skålens botten växer det grönt gräs och en lummig miniatyrskog, och mitt i landskapet finns ert hus... men innan du hinner förundra dig över det pilar grodynglet fram emot

dig och tittar ut genom glaset, och du kan se att det har Tommys ansikte. Så börjar det utvecklas. Gälarna försvinner och Tristans ansikte växer fram ur Tommys och förändras sedan igen, den här gången till Jrs under det att bakbenen sakta utvecklas. Nere på botten vissnar träden.

Planlöst simmar det omkring en stund, tar några svängar om heden och det lilla huset på skållens botten och kommer sedan tillbaka till dig, nu med fullt utvecklade framben och Theodoras ansikte. Det är dags för den lilla grodan, som ännu har delar av svansen kvar, att kravla upp ur vattnet, men det finns inget fäste för den på glasets hala yta så du sträcker ner en hand i det svala vattnet och låter den klättra upp längs din arm.

Belåtet klafsar den upp på din axel och sätter sig att kväka i ditt öra.

"Tack för hjälpen" säger den. "I gengäld skall jag hjälpa dig och din bror, för du och Timmy behöver hjälp, inte sant?"

"Jag... jag vet inte." svarar du. "Timmy är död."

"Ja, Timmy är död... men ändå lever han!" kväker din samtalspartner förnumstigt. "Timmy vill att du skall göra något för honom och för dig till minne av blodspakten ni slöt."

Ja. Du minns pakten.

"Vad då?" säger du och försöker tygla upprymdheten i din röst.

"Du skall tala med din familj."

Och när du tittar på grodan en sista gång ser du att svansen är borta och att dess ansikte är ditt.

7.4 Reflektioner

Följande reflektioner skall delas ut i form av "handouts" i "Slutledningar"-fasen eller möjligen i "Bräcka och bända". Precis som med minnena skall de krävas in igen så snart de har lästs, men du kan om du vill dela ut dem igen för att understryka insikten. Den första gången de delas ut kan det vara lämpligt att ta en paus, men du avgör själv!

Tommys reflektion

Vi måste komma loss... vi är kvarnstenar om varandras halsar... istället för att hjälpa varandra upp drar vi ner varandra, vi är för tunga tillsammans, för starka... ner, ner, ner... vi drunknar som Far, men i en avgrund av Evighet... vi måste komma loss, komma upp... men vi är bundna till våra smyckeshalvor... när han göt samman smycket lurade han oss; han fångade oss, band oss samman med tvång och inte med våra fria viljor, vi måste komma loss...

Tristans reflektion

Vilka är de här människorna? Vad gör jag här? Jag är ju på flykt från det hemliga sällskap som försöker döda mig... De dödade min bror Timmy, offrade honom, så varför inte mig? Min familj var med i sekten, de skulle ha offrat mig också, jaddå, det skulle de ha gjort... jag var tvungen att fly! Och ändå var jag invigd i Kulten, märkt med deras symbol på dit bröst... men det hjälpte inte min bror som också var med... Ibland känns han så fruktansvärt närvarande, som en del av mig, en dold främmande sida... Varför flyr jag inte längre? Har de hittat mig, är jag tillbaka i deras våld? Är det har ytterligare ett försök att fånga mig, att illuminera mig? Vilka är de? Vet någon om dem om att jag vet? De här människorna är inte min familj som de påstår... min far och min bror är döda, och min mor försköt jag sen jag sett min bror falla offer för hennes rituella kniv. De här människorna, är de också sektmedlemmar? Vilka är min riktiga familj? Bär de sektens tecken? Vem vågar jag lita på? Är Tommy min tvillingbror... han ser ut som Timmy, fortfarande arten... Vad är det som pågår här egentligen?

Jrs reflektion

Jag är ju viktig! Mitt hemliga sällskap har funnits länge och jag är en viktig del av deras planer för jag och min bror skall förenas! Vi skall bli en länk mellan livet och döden, instrumentet som öppnar nya vägar och stängda portar, och vi skall vaka över portens bägge sidor... Vi - skall - vara - Porten!

Theodoras reflektion

De lurade mig. De talade så mycket om att jag skulle få träffa Timmy igen, att vi skulle bli ett, att vi skulle bli en gudomlighet tillsammans... de lurade och lockade mig med själslig frid byggd av droger... och de sade hela tiden att det var för världens bästa, men så var det ju inte, det bara bara han, Morfar, som ville ha makt, ville ha den så gärna att han förledde sin egen dotter och offrade sin ene sonson för att göra den andre - mig - till sitt viljelösa redskap.

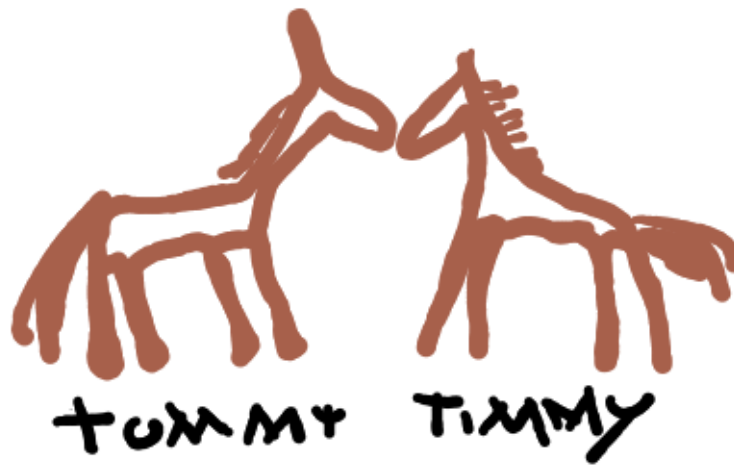
Srs reflektion

Vilket förlösat liv! Alla dessa år av drill... mediterandet de tvingade oss till då vi bokstavligen talat lade ned våra själar i våra smyckeshalvor, offret av min bror, åren på flykt, rotlös och rädd, självmordsförsöket och kapitulationen... tiden och kraften jag lade ner på att acceptera dem igen. Kulten, och drogerna jag åt för att klara av det... ritualen som skulle förena mig med Timmy och göra oss till gud, guden Janus, så att vi kunde ge all vår makt åt Morfar, sektens ledare... men ritualen blev inte av och jag flydde... så skadad att jag förnekade mitt eget jag och min egen kropp och blev kvinna... och vad skall vi ta oss till nu? Jag vill ju bara få dö och vila i frid, för alltid utom räckhåll för dem som har förstört mitt liv...

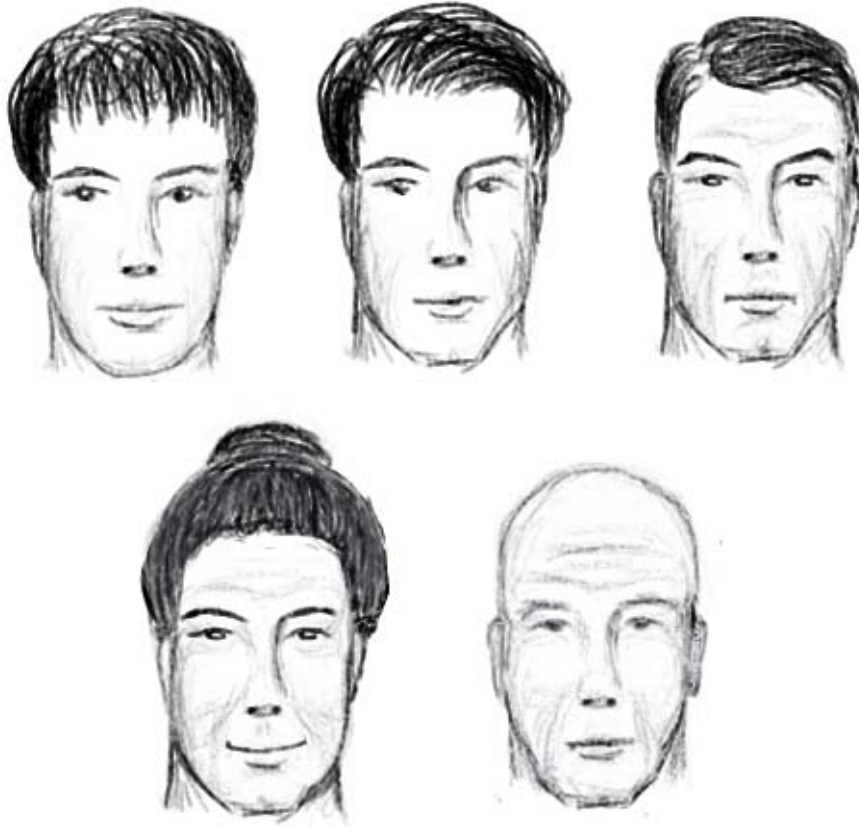
7.5 Smycket/symbolen

7.6 Tommys och Timmys teckning

7.7 Familjen

8. BEDÖMNING

Vilket av slutet det blir, eller om det blir ett helt nytt slut spelar ingen som helt roll för bedömningen eftersom denna bygger enbart på gott rollspel. Hur drivna var de? Hade karaktärerna ångest? Grälade de? Smög de längs väggarna? Misstrodde de varandra? Anade de hur det låg till? Grät de? Fick de hysteriska utbrott och fobiska anfall? Lyckades

de med att anförtra sig åt varandra den andra dagen, efter en hård inre kamp? Omfamnade de varandra? Hade de ångest? Hade de Å-N-G-E-S-T?!? Har du ångest? Är du helt slut efter att ha spellet dem i fyra timmar?

I sådana fall var de förmodligen ”bra”. Vad som är bra rollspel kan egentligen bara du själv avgöra och det är bara du som vet om ditt lag höll måttet hela tiden eftersom vi endast kommer att kunna tillbringa en liten stund med spelarna. Vi vill dock understryka att vi inte är anhängare av statiskt rollspel eller våldsamt övertolkande av rollpersonen från den enskilda spelarens sida. Förutom de individuella prestationerna från spelarna tycker vi att man skall ta hänsyn till hur hela spelgruppens dynamik har fungerat och hur samspelat de är! En samfäll 4:a slår högre än fem individuella 5:or!

Vi har i skrivande stund ännu inte bestämt oss för hur bedömningen skall ske, men det lutar åt att vi under scenariots gång kommer att besöka alla spelgrupper för att bilda oss en någorlunda uppfattning om lagen. Vi hoppas att ni försöker hålla oss underrättade under spelpasset om vilka lag som är värda att titta på och inte så att vi kan disponera vår tid på ett bra sätt. Bortsett från vår egen bedömning av lagen är naturligtvis din -spelledarens - åsikt viktig, så glöm inte att komma till återsamlingen efter passets slut för att berätta för oss hur du tyckte att det gick.

9. AVSLUTNING

Därmed har du tagit dig igenom rollspelsscenariot ”Huset”. Om du har några frågor till oss hoppas vi att du hör av dig till någon av oss eller framför dem på konventet under spelledarsamlingen. Lycka till och TACK! för att du ställer upp som spelledare.

Källor:

Frazer 1922, The Golden Bough

Cotterell 1989, The Illustrated encyclopedia of myths and legends

Augustinus ”City of God” band 7.

Mvh,

Sus Henrikson (numera Lundgren) och Calle Sanglert

”NU ÄR VÅRT LUSTSPEL SLUT; AKTÖRERNA,
SOM JAG SAGT DIG, VORO ANDAR ALLA
OCH LÖSTES UPP I LUFT, TUNN LUFT, MED ENS.
OCH LIKSOM DETTA BLÄNDVERK UTAN KROPP,
SÅ SKOLA STOLTA SLOTT, SKYHÖGA TORN
OCH TEMPELVARV, JAG SJÄLVA DETTA JORDKLOT,
MED ALLT VAD DÄRI ÄR, EN GÅNG FÖRSVINNA
OCH LIKSOM DENNA VÄSENSLÖSA HÄGRING
EJ LÄMNA EFTER SIG DET MINSTA SPÅR.
AV SAMMA TYG SOM DRÖMMAR GÖRAS AV,
VI ÄRO GJORDA, OCH VÅRT KORTA LIV
OMFAMNAS AV EN SÖMN.

W. SHAKESPEARE - ”THE TEMPEST